

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מִגְּקֵד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוֹת בְּלֵבֵד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלֵבֵד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 19 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב-29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים ל-29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ-20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זְהַר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בְּחֵן סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנֵס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתֵּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זְהַר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכְּוּ לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכְּוּ שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתֵּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לָנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמַנְיָן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל כַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מִיוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סִפֵּר הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנ לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דוד אר"ץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו)

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משה עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדבריך אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

בגוף? ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים, אלו שתי
זרועות ושתי שוקים. מי הגן
שנשקה ממנו למטה? זו
השכינה, ששני גנים הם, אחד
למעלה ואחד למטה. זהו
שפתוב היושבת בגנים, והרי
פרשה.

ויש נהר למטה שהיא מטטרו"ן,
שנפרד לארבעה צדדים, שהם
מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל
רפא"ל, שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם הזהב, והזהב הוא לצפון,
זהו שפתוב מצפון זהב יאתה,
וסוד הדבר - הולף אל צפון, זה
גבריאל"ל, ואחר כך הולף אל
דרום, וזה גיחון ששם מיכא"ל,
ההפך מלמעלה, שאמר עליו
הפתיב הולף אל דרום
בראשונה, ואחר כך סובב אל
צפון, סובב לשיני צדדים
שהם מזרח ומערב, שהם חדקל
ופרת, ששם אוריא"ל רפא"ל.
פישון כנגד התורה שבעל פה,
ומשם פישון - פי שונה הלכות.
גי"חון"ן - גי"מל חסד, ושם
החיות שנקראו חיות הקדש
מהצד של אריה מצד הימין,
מצד השמאל נחש, שנאמר בו
כל הולף על גחון, להעניש בו
את מי שעובר על התורה שנתנה
מימין. פישון - שם שפיפון,
להעניש את מי שעובר על
התורה שבעל פה. חדקל - ח"ד
ק"ל, זה חרף בלשוננו, ואחד
מצד ימין, ק"ל מצד השמאל,
ללמד שניהם, ח"ד בשנים וק"ל
בשפתים, ומשום זה, פישון -
פי שונה הלכות, גיחון - גיחון,
אותו שנאמר בו ויקבר אתו בגי,
שם שרוי לצד ימין, פרת פולל
את כלם, זה פריה ורביה, עליו

בגופא, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
אלין תרין דרועין ותרין שוקין, מאן גן
דאתשקייא מניה לתתא דא שכנינתא, דתרין
גנין אינון חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא
דכתיב (שיר ח יג) היושבת בגנים והיא אוקמוה.

ואית נהר לתתא דאיהו מטטרו"ן, דאתפרש
לארבע סטרין דאינון מיכא"ל גבריאל"ל
נוריא"ל רפא"ל, שם האחד פישון הוא הסבב
את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב (בראשית ב
יא). וזהב איהו לצפון, הדא הוא דכתיב (איוב לו
כב) מצפון זהב יאתה, ורזא דמלה הולף אל
צפון דא גבריאל"ל, ולבתר הולף אל דרום (קהלת
א 1) ודא גיחון דתמן מיכא"ל, הפוכא מלעילא,
דאמר קרא עליה הולף אל דרום בקדמיתא,
ולבתר סובב אל צפון, סובב לתרין סטרין
דאינון מזרח ומערב, דאינון חדקל ופרת,
דתמן אוריא"ל רפא"ל.

פישון לקבל אורייתא דבעל פה, ומתמן
פישון, פי שונה הלכות, גי"חון"ן גי'
גי"מל חסד, ותמן חיוון דאתקריאו חיות
הקדש מסטרא דאריה מסטרא דימינא,
מסטרא דשמאלא נחש, דאתמר ביה (ויקרא יא
מב) כל הולף על גחון, לאענשא ביה למאן
דאעבר על אורייתא דאתיהיבת מימינא,
פישון (דף פח ע"ב) תמן שפיפון, לאענשא למאן
דאעבר על אורייתא דבעל פה, חדקל ח"ד
ק"ל, דא חריפא בלישניה וחד מסטרא
דימינא, ק"ל מסטרא דשמאלא, לאולפא
תרוייהו, ח"ד בשנים, וק"ל בשפון, ובגין
דא פישון פי שונה הלכות, גיחון גיחון ההוא
דאתמר ביה (דברים לד 1) ויקבור אותו בגי, תמן
שריא לסטרא דימינא, פרת כליל פלהו, האי

פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, עָלֶיהָ אֶתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּח בֵּין שְׁפָתַי, אִם וְדָא לְמַעַבְד תַּמָּן פְּרִיָּה וּרְבִיָּה.

וּבִאֲלֵין אַרְבַּעַה עָאלוּ לְפָרְדֵס אֲלֵין אַרְבַּעַה, אֲלֵין דְּעָאלוּ בְקַלְיַפִּין חַד הַצִּיץ וּמַת,

חַד הַצִּיץ וּנְפַגַע, וְחַד אֲשַׁתְּמַד (נ"א נֶפֶק לְתַרְבוּת רַעָה), רְבִיעָא דְעָאל בְּמוֹחַא דְאַגּוּזָא עָאל בְּשָׁלֹם וּנְפַק בְּשָׁלֹם, הָאֵי דְאֶתְמַר בֵּיהּ הַצִּיץ וּנְפַגַע, עָאל בְּעַנְג וְלֹא עָאל בֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת, אֲתַהֲפֹף לִיהּ לִנְגַע, וְדָא נְהַר דִּיּוּצָא מֵעַדָן, דָּאִיהוּ סִימָן עֲנִי"ג עֵדָן נִ'הַר גִּזְן, הֵכָא אֲסוּר וְהַתֵּר טוּמְאָה וְטַהֲרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. (בראשית ב טו), תָּא

חֲזִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲוֵלִיף לְאָדָם אֲוֵרִייתָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב כח כז) אֲזִי רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּנָּה וְגַם חֻקָּהּ וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְדָא אִיהוּ וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן, דָּא גֵן דְּאוֹרִייתָא, לְעִבְדָּהּ בְּפִקּוּדֵין דְּאוֹרִייתָא דַעֲשֵׂה דָאִיהוּ זְכוּר דְּכַר, וּלְשִׁמְרָהּ בְּפִקּוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֵׂה דָאִיהוּ שְׂמוּר נּוֹקְבָא, אֶת הָאָדָם דִּהוּהּ בְּדִיּוּקְנָא דְּאוֹרִייתָא, דְּאִתְּ לְרַבּוּת אוֹרִייתָא דְּאֲתִיְהִיבַת לְאָדָם מֵא' וְעַד ת', דְּאֲתִיְהִיבַת מִימִינָא וּמִשְׂמָאלָא, דְּתַמָּן פְּקוּדֵין דַעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, פְּקוּדֵין דַעֲשֵׂה מִימִינָא לְקַבֵּל ו"ה זְכַר"י וְדָא זְכַרונּוּת, פְּקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמָאלָא לְקַבֵּל י"ה שְׂמִי, עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא פְּלִיל תְּרוּיָהוּ יְהו"ה שְׂמִיָּה, וְאִיהוּ קוּל הַשּׁוֹפָר מִסְטָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה דָאִיהוּ שׁוֹפֵר, תְּקִיעָה אִיהוּ מִסְטָרָא דִּימִינָא, וּשְׁבָרִים מִסְטָרָא דְּשְׂמָאלָא, שְׁלִשְׁלֹשׁ דָּאִיהוּ תְּרוּעָה מִסְטָרָא דְּתְרוּיָהוּ.

בְּרִאשִׁית (בְּרִא שִׁ"ת) בְּרִא אֱלֹהִים, הָאֵי

נְאָמַר אִם תִּשְׁכַּח בֵּין שְׁפָתַי, אִם וְדָא לְעִשׂוֹת שְׁם פְּרִיָּה וּרְבִיָּה. וּבִאֲלֵיהּ הָאַרְבַּעַה נִכְנְסוּ לְפָרְדֵס הָאַרְבַּעַה הִלְלוּ. אֵלוּ שְׁנַכְנְסוּ עִם קַלְפּוֹת, אַחַד הַצִּיץ וּמַת, אַחַד הַצִּיץ וּנְפַגַע, וְאַחַד יִצָּא לְשִׁמְד (יִצָּא לְתַרְבוּת רַעָה), הַרְבִּיעִי שְׁנַכְנְס לְמַח הָאֲגוּז, נִכְנְס בְּשָׁלוֹם וַיִּצָּא בְּשָׁלוֹם. זֶה שְׁנֹאמַר בּוּ הַצִּיץ וּנְפַגַע, נִכְנְס בְּעַנְג וְלֹא נִכְנְס בּוּ כְּרָאוּי, הַתְּהַפֵּף לוֹ לִנְגַע, וְזֶה נְהַר שִׁיּוּצָא מֵעַדָן, שְׁהוּא סִימָן עֲנִי"ג, עֵדָן נִ'הַר גִּזְן, כַּאן אֲסוּר וְהַתֵּר, טַמְאָה וְטַהֲרָה, כְּשֵׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. בָּא וְרָאָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַד אֶת הָאָדָם תּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֲזִי רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּנָּה וְגַם חֻקָּהּ וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְזֶהוּ וַיְנַיִחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן, זֶה הֵגֵן שֶׁל הַתּוֹרָה, לְעִבְדָּהּ - בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהוּא זְכוּר, הַזְכַּר, וּלְשִׁמְרָהּ - בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, שְׁהוּא שְׂמוּר, הַנִּקְבָּה. אֶת הָאָדָם, שְׁהִיָּה כְּדִיּוּקָן שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׂאִית לְרַבּוּת הַתּוֹרָה שְׁנַתְּנָה לְאָדָם מֵא' עַד ת', שְׁנַתְּנָה מִימִין וּמִשְׂמָאל, שְׁשֵׁם מַצּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, מַצּוֹת שֶׁל עֲשֵׂה מִימִין כְּנֶגֶד ו"ה זְכַר"י, וְזֶה זְכַרונּוּת, מַצּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמָאל כְּנֶגֶד י"ה שְׂמִי, הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי כּוֹלֵל שְׁנֵיהֶם, יְהו"ה שְׂמו, וְהוּא קוּל הַשּׁוֹפָר מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא שׁוֹפֵר. הַתְּקִיעָה הִיא מִצַּד הַיְמִין, וּשְׁבָרִים מִצַּד הַשְּׂמָאל, הַשְּׁלִשְׁלֹשׁ שְׁהִיא תְּרוּעָה מִצַּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

בְּרִאשִׁית, (בְּרִא שִׁ"ת), בְּרִא אֱלֹהִים. הָאֱלֹהִים הַזֶּה הִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁרוּכְכַת וְעוֹלָה

אלהים אימא עלאה, דרכיבת וסליקת בתרועה (ראיהו

בתרועה] שהיא ראש השנה, והו שכתוב עלה
אלה"ם בתרועה], שְׁנֵאמַר בּוֹ לֹא הִבִּיט
אֶוֹן בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֵמֶל
בְּיִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ
וּתְרוּעַת מְלֶךְ בּוֹ, הֲרִי לָךְ שְׁתְרוּעָה
הִיא בִיעֶקֶב, וְנֵאמַר בּוֹ עֲלֵה
אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה, יְהו"ה בְּקוֹל
שׁוֹפָר עוֹלָה. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר
זוֹ תִקְיעָה, וְזֶה הַחֲדָשׁ שְׁמֵתִכֶּסֶה
הַלְבָּנָה. הַמְלָכוֹת מִצַּד הַמְלָכוֹת,
שֶׁהוּא זֶה שָׁמַי, שְׁשֵׁם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נוֹדַע לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, וּבָהּ הוּא הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ,
הַמְּלֶךְ הַמְּשֻׁפָּט מִצַּד הַשְּׁמַאל,
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְזֶה
הַלֵּב לְשִׁמְאֵל הַמְּלָכוֹת. זְכוֹרוֹנוֹת,
זְכוֹר לְזָכֹר, וְזֶה הַמַּח לִימִין, וְשֵׁם
זְכוֹרוֹנוֹת. שׁוֹפְרוֹת זֶה קִנָּה שֶׁהוּא
שׁוֹפָר, וּמִשָּׁם יוֹצֵא קוֹל הַשׁוֹפָר,
שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהוּא
יְהו"ה, בְּמַח בְּלֵב וּבַגּוֹף.

וּפְרֻשָׁה בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָה, שְׁאִין
פּוֹחֲתִין בּוֹ מִעֲשָׂרָה מְלָכוֹת
וּמִעֲשָׂרָה זְכוֹרוֹנוֹת וּמִעֲשָׂרָה
שׁוֹפְרוֹת, זֶה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
(יו"ד ה"י וּא"ו ה"י). מְלָכוֹת - וְתִמְלֹךְ
אֲתָהּ הוּא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ,
זְכוֹרוֹנוֹת - אֲתָהּ זוֹכֵר, זְכוֹרנו
לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת - תִּקְעַ בְּשׁוֹפָר
גְּדוֹל.

וְעוֹד, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה
לְיוֹם חֲגֵנוּ, מַה זֶה בְּכֶסֶה? זוֹ
שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה, וּבָהּ פְּתַבְנוּ
לְחַיִּים, שֶׁהִיא כְּתִיבָה מִצַּד הַיָּמִין
וּמִצַּד הַשְּׁמַאל, וּמִשׁוּם שְׁנֵאֲחִזוּ
בוֹ, הַזְכוּר פְּעָמִים כְּתִיבָה (שֶׁהִיא יָד
עַליוֹנָה יָד תַּחְתּוֹנָה) (הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה הִיא מִצַּד
הַשְּׁמַאל). בְּכֶסֶה, בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ
בְּמִכְסֵה מִמֶּךָ אֵל תַּחְקֹר, פְּתַבְנוּ
לְחַיִּים הוּא בְּפִתּוּב הַזֶּה, וְהַלְחוֹת
מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכַתֵּב
מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל
הַלְחַת, מַה זֶה חֲרוֹת? זוֹ ה',
שְׁנֵאמַר בָּהּ וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ,

לֹאשׁ הַשְּׁנָה הָרָא הוּא דְכָתִיב (תְּהִלִּים מו ו) עֲלֵה אֱלֹהִים
בְּתְרוּעָה), דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּמִדְבָר כָּג כֵּא) לֹא הִבִּיט אֶוֹן
בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
עִמּוֹ וּתְרוּעַת מְלֶךְ בּוֹ, הֲרִי לָךְ דְּתְרוּעָה אִיהִי
בִיעֶקֶב, וְאֲתַמַּר בֵּיהּ עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה,
יְהו"ה בְּקוֹל שׁוֹפָר סְלִיק. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר (תְּהִלִּים פֵּא ד) דָּא תִקְיעָה, וְדָא יִרְחֵא
דְּסִיְהֵרָא אֲתַפְסִיָּא, מְלָכוֹת מְסֻטְרָא דְּמְלָכוֹת
דְּאִיהוּ זֶה שָׁמַי (שְׁמוֹת ג טו), דְּתַמְזֵן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲשֶׁתְמוּדַע לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וּבָהּ אִיהוּ
הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ הַמְּלֶךְ הַמְּשֻׁפָּט מְסֻטְרָא
דְּשְׁמַאלָא, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְדָא
לְבָא לְשְׁמַאלָא מְלָכוֹת, זְכוֹרוֹנוֹת זְכוֹר לְזָכֹר
וְדָא מוֹחָא לִימִינָא וְתַמְזֵן זְכוֹרוֹנוֹת, שׁוֹפְרוֹת דָּא
קִנָּה דְּאִיהוּ שׁוֹפָר, וּמִתַּמְזֵן נְפִיק קוֹל הַשׁוֹפָר
דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, וְאִיהוּ יְהו"ה,
בְּמוֹחָא בְּלְבָא בְּגוֹפָא.

וְאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, דְּלִית פּוֹחֲתִין בֵּיהּ
מִעֲשָׂרָה מְלָכוֹת וּמִעֲשָׂרָה זְכוֹרוֹנוֹת
וּמִעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
(נ"א יו"ד ה"י וּא"ו ה"י), מְלָכוֹת וְתִמְלֹךְ אֲתָהּ הוּא
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, זְכוֹרוֹנוֹת אֲתָהּ זוֹכֵר זְכוֹרנו
לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת תִּקְעַ בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל.

וְעוֹד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ,
מְאִי בְּכֶסֶה דָּא שְׁכִינָתָא תַתָּא, וּבָהּ
פְּתַבְנוּ לְחַיִּים, דְּאִיהִי פְּתִיבָה מְסֻטְרָא דִימִינָא
וּמְסֻטְרָא דְּשְׁמַאלָא, וּבְגִין דְּאֲתַאֲחַד בֵּיהּ
אֲדַפִּיר תְּרִין זְמַנִּין פְּתִיבָה (נ"א דְּאִיהוּ יָד עַלָּהּ יָד
תַתָּא), (נ"א אֲמָא תַתָּא מְסֻטְרָא דְּשְׁמַאלָא אִיהִי) בְּכֶסֶה
בְּהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ בְּמִכְוֶסֶה מִמֶּךָ אֵל תַּחְקֹר,
פְּתַבְנוּ לְחַיִּים אִיהוּ בְּקֵרָא דָּא (שְׁמוֹת לֵב) וְהַלְחוֹת
מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים
הוּא חֲרוֹת עַל הַלְחַת (שְׁמוֹת לֵב טז), מְאִי חֲרוֹת דָּא

דרור היא חרות, ו"ה'לחת" הם ו"ה, הבן והבת, והם מעשה אלהים, שהיא האם העליונה, המעשה הוא בשתי ידיים ששם עשיה, ומכתב אלהים בשתי ידיים ששם כתיבה, והיא חרות על הלחת, יד פותבת ויד חותמת, והיא יד הגדולה אחת שנאמר בה וירא ישראל את היד הגדולה, והשנית יד החזקה, זהו שכתוב וביד חזקה וכו', וסוד הדבר - יהו"ה אלהינו, יהו"ה י"ד הגדולה. כוז"ו במוכס"ז כוז"ו. י"ד החזקה, והם, יד עליונה מצד הימין, יד תחתונה מצד שמאל, והכל כ"ח פרקים, שנאמר בהם ועתה יגדל נא פח אדני, וזה פח מעשיו הגיד לעמו, פח מעשה בראשית.

ועוד, יש י"ד שנקראת יד רמה, וזה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ויש יד שניה לקבלה, וזו אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, וזה כ"ח. בזמן שחטאו ישראל, הסתלק הפח הזה מהם, ונאמר בהם וילכו בלא כח לפני רודף.

ובמלאכים כתביאל הממנה על הפתיכה, חתמיאל על החתימה. כתביאל פת"ב אל"י, אל"י הוא א"ם בחשבון, זה אלי ואנוהו, כתב - כ' פתח, ת' תורה, ב' ברכה, והכל האם העליונה, היא כתר בראש כל צדיק, והיא תורת יהו"ה תמימה, והיא ברפת יהו"ה היא תעשיר. חתמיאל מצד החכמה, ושניהם חיים. חכמה, שכתוב החכמה תחיה בעליה, האם העליונה עץ החיים היא למחזיקים בה, ושניהם לימין ולשמאל.

ה', דאתמר בה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ, דרור איהי חרות, ו"הלח"ת אינון ו"ה ברא וברתא, ואינון מעשה אלהים דאיהי אימא עלאה, מעשה איהו בתרין ידין דתמן עשיה, ומכתב אלהים בתרין ידין (דף פט ע"א) דתמן פתיכה, ואיהי חרות על הלחת, יד פותבת ויד חותמת, ואיהי חד יד הגדולה דאתמר בה (שמות יד לא) וירא ישראל את היד הגדולה, ותניינא יד החזקה הדא הוא דכתיב (דברים ד לד) וביד חזקה וכו', ורזא דמלה יהו"ה אלהינו יהו"ה י"ד הגדולה. כוז"ו במוכס"ז כוז"ו י"ד החזקה, ואינון, יד עלאה מסטרא דימינא, יד תתאה מסטרא דשמאלא, וכלא כ"ח פרקין, דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדני, ודא פח מעשיו הגיד לעמו (תהלים קיא ו), פח מעשה בראשית.

ועוד אית י"ד דאתקרי יד רמה, ודא יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואית יד תניינא לקבלה ודא אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, ודא כ"ח, בזמנא דחאבו ישראל אסתלק האי פח מנייהו ואתמר בהון (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

ובמלאכים כתביאל ממנא על הפתיכה, חתמיאל על החתימה, כתביאל פת"ב אל"י, אל"י איהו א"ם בחושבון, זה אלי ואנוהו (שמות טו ב), כתב כ' פתח ת' תורה ב' ברכה, וכלא אימא עלאה, איהי פתח בראש כל צדיק, ואיהי תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ואיהי ברפת יהו"ה היא תעשיר (משלי י כב), חתמיאל מסטרא דחכמה, ותרוייהו חיים, חכמה דכתיב (קהלת ז

(ב) החכמה תחיה בעליה, אימא עלאה עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ותרוייהו לימינא ושמאלא.

תִּלְתָּ אֶצְבְּעִין מְתִיחְדִין בְּקוֹלְמוֹס לְפְתִיבָה, וְעַלֵייהוּ אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים הָעֲלִיוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים, אֶלָּא כְּשֶׁלֶשׁ אֶצְבְּעוֹת, וְתָרִין אֶצְבְּעָאן אֵינוּן דְּסַמְכִין לוֹן, וְאֵינוּן פְּתִירֵי גְלִימֵי דְסַחֲיפֵי אֶהְדְּדִי, רְזִי"א לְ אִיהוּ אֹרִיא"ל, וְעַלֵיה אֶתְמַר (שמות ג טו) וְזֶה זְכַרְיָי עִם ו' רמ"ח, וְדָא רְזִיא"ל, שְׁמֵי עִם י"ה שְׁס"ה ש' מוּעָא"ל מ' טְרוּן י' הוּא"ל רֵאשִׁי תִיבִין שְׁמֵי, חֲסֵדִיא"ל מְסַטְרָא דְחֶסֶד, גְּבַרְיָא"ל מְסַטְרָא דְגְבוּרָה, אֹרִיא"ל מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, בְּכַל סְטְרָא אֵלִי אִיהוּ מְסַטְרָא דָאם, וְאֵינוּן אֵלֵי"י א' פְּתַר י' חֲכָמָה ה' אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי מְגַדֵּל עֹזוֹ שֵׁם יְהו"ה (משלי יח י).

שְׁרֵשׁ אֶצְבְּעוֹת מְתִיחְדוֹת בְּקוֹלְמוֹס לְפְתִיבָה, וְעַלֵיהֶם אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים הָעֲלִיוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֶלָּא כְּשֶׁלֶשׁ אֶצְבְּעוֹת, וְשְׁנֵי אֶצְבְּעוֹת הֵם שְׁסוּמְכִים אוֹתָם, וְהֵם פְּשְׁנֵי לְבוּשֵׁים שְׁפְרוּסִים זֶה אֶצֶל זֶה, רְזִיא"ל הוּא אֹרִיא"ל, וְעַלֵיו נֶאֱמַר וְזֶה זְכַרְיָי, עִם ו' ה' - מֵאֲתִים אַרְבְּעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְזֶה רְזִיא"ל, שְׁמֵי עִם י"ה - שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ. ש' מוּעָא"ל מ' טְרוּן י' הוּא"ל רֵאשִׁי תְבוֹת שְׁמֵי. חֲסֵדִיא"ל מְצַד הַחֶסֶד, גְּבַרְיָא"ל מְצַד הַגְּבוּרָה, אֹרִיא"ל מְצַד הָעַמּוּד הָאִמְצָעִי, בְּכַל צַד אֵלִי הוּא מְצַד הָאֵם, וְהֵם אֵלֵי"י, א' פְּתַר, י' חֲכָמָה, ה' הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא מְגַדֵּל עֹז שֵׁם יְהו"ה.

וְעוֹד אָמַר הֵהוּא סָבָא רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא (שמות לב טז), תְּרִין יְדִין פּוֹתְבוֹת מִימִינָא וּמִשְׁמַאלָא, אֲבָל חָרוֹת עַל הַלְיוּחוֹת עַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, (נ"א בן י"ה אִיהוּ וְדִא). פְּמָה מְלֹאכְיָא סְפָרְיָא אֵית לְעִילָא דְכְתָבִין זְכוּוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכְיָא דְחוֹתְמָא דְמִלְפָא בִּידֵיהוֹן דְחַתְמִין זְכוּוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכְיָא אֵינוּן שְׁקָלִין קְלִין וְחַמּוּרִין דְאֹרִייתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה לג יח) אֵיה סוֹפֵר אֵיה שׁוֹקֵל, וְכַד אִיהוּ חֲתִים בְּטַבְעַת הַמְּלֹךְ דְאִיהוּ ו' (נ"א י) אֵין לְהָשִׁיב, חוֹתָם אִיהוּ ו' חוֹתָם אָמַת, יְד פּוֹתֵב וְיָד חוֹתָם ה' תַּתָּאָה פּוֹתֵב ה' עֲלָאָה חוֹתָם, דְאֵינוּן ה' אֶצְבְּעָאן דִּיד יְמִינָא וְה' אֶצְבְּעָאן דִּיד שְׁמַאלָא, ה' תַּתָּאָה פּוֹתֵב בָּאת ו' דְאִיהוּ קוֹלְמוֹס, קְנָה דְרוּעָא ה' עֲלָאָה חוֹתָם בָּאת י' דְאִיהוּ כַּף הַיָּד.

וְעוֹד אָמַר אוֹתוֹ זְקַן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא, שְׁתֵּי יָדִים פּוֹתְבוֹת מִימִין וּמִשְׁמַאל, אֲבָל חָרוֹת עַל הַלְחַת, הָעַמּוּד הָאִמְצָעִי, (בן י"ה הוּא וְדִא). כַּמָּה מְלֹאכִים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעְלָה שְׁפּוֹתְבִים אֵת זְכוּיֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכִים שְׁחוֹתָם הַמְּלֹךְ בִּידֵיהֶם שְׁחוֹתְמִים אֵת זְכוּיֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַמָּה מְלֹאכִים שְׁשׁוֹקְלִים קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֵיה סוֹפֵר אֵיה שׁוֹקֵל, וְכַשְׁהוּא חוֹתָם בְּטַבְעַת הַמְּלֹךְ שְׁהוּא ו' (י), אֵין לְהָשִׁיב. חוֹתָם הוּא ו' חוֹתָם אָמַת, יְד פּוֹתֵב וְיָד חוֹתָם. ה' תַּחְתּוֹנָה פּוֹתְבַת, ה' עֲלִיוֹנָה חוֹתְמַת, שְׁהֵם ה' אֶצְבְּעוֹת שֶׁל יְד יְמִין וְה' אֶצְבְּעוֹת שֶׁל יְד שְׁמַאל. ה' תַּחְתּוֹנָה כּוֹתְבַת בָּאוֹת ו', שְׁהוּא קוֹלְמוֹס, קְנָה שֶׁל דְרוּעָ, ה' הָעֲלִיוֹנָה חוֹתְמַת בָּאוֹת י', שְׁהוּא כַּף הַיָּד.

ש"ם הַדּוּר"ש אִיהוּ צְדִיק, עֲלֵיה אֶתְמַר (ישעיה נד) יְהו"ה אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים,

ש"ם הַדּוּר"ש הוּא צְדִיק, עֲלִיו נֶאֱמַר יְהו"ה אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן

למודים, וזה (ד) יו"ד זעירה, לדעת לעות את יעף דבר, הם ה"ה שבהם, ועוף יעופף על הארץ, ונקדה של שם הכותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא זה יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר, וזה יהוה, ידיעת הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, בנקדה הזו יתהלל המתהלל השפל וידוע, וזה יהוה.

ודא (ד) יו"ד זעירא, לדעת לעות את יעף דבר (שם), אינון ה"ה, דבהון ועוף יעופף על הארץ (בראשית א כ), ונקודה דשם הכותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא דא יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, לדעת לעות את יעף דבר ודא יהוה, ידיעת קודשא בריך הוא בשכינתיה, בהאי נקודה יתהלל המתהלל השפל וידוע (ירמיה ט כג), ודא יהוה.

כל הנקודות הללו צריך לנקד אותם מפסוקי התורה, כמו שהם פתובים בדרך אמת, וכל הוי"ה יש לה משמש שרוב עליה, והיא המרפכה שלו, ואותה הוי"ה יש לה מנהיג ששולט עליה, כמו זכר על נקבה, ואין רשות לנקבה או לשלוחה לעשות דבר בלי רשות בעלה, שכל מי שמקבל, היא הנקבה, מהמקום שהיא מקבלת, וסוד הדבר - פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגון זה השליח למעלה מטטרו"ן, וכמה ממנים שפתח ידיו שהם שליחי השכינה, והשכינה, היא נקבה, אין לה רשות ללכת לשום מקום בלי רשות בעלה, וסוד הדבר - ויקחו לי תרומה. אם אתם רוצים שתשרה שכינתי ביניכם - ויקחו לי, קחו ממני רשות בראשונה להתגלות.

כל אליו נקודין צריך לנקדא לון מקראין דאורייתא, כמה דאינון פתיבין בארץ קשוט, וכל הוי"ה אית לה משמשא דרכיב עליה, ואיהי מרפכה ליה, וההיא הוי"ה אית לה מנהיגא דשליט עליה, כגון דכורא על נוקבא, ולית רשו לנוקבא ולא לשלוחא דילה למעבד מדעם בלא רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף ט"ז ע"ב) איהי נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ה) פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנו דתחות ידיה דאינון שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון דשריא שכנתי ביניכון, ויקחו לי נסיבו מני רשו בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשיין ושפא

תקון חמשים וששה

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הרי פרושהו שם יראה, פחד מצד האות ה' (ה'), שהיא לשמאל, שאף על גב שהאות י היא רחמים, במקום ששולטת ה' עליה היא נקראת נקבה, כמו זה ה"י, וסוד זה התגלה (ב"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ב"ה ה"א)

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הא אוקמוה תמן דחילו מסטרא דאת ה' (ב"ה ה"י), דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י איהו רחמי, באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, כגוונא דא ה"י, ורזא דא אתגלייא (ב"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"א ב"ו"ד ה"א וא"ו ה"א) דלית בריה בלא דכר ונוקבא,

וא"ו ה"א), שאין בריה בלי זכר ונקבה, ששני שפתים הם בבן ובבת, האב והאם, אחד נותן טפה זכר ואחד נקבה, וכששולט הזכר על הנקבה הוא זכר, וכששולטת הנקבה על הזכר היא נקבה, והרי פרושהו בסוד של אשה פי תזריע וילדה זכר.

וסוד עליון כאן, לפעמים נזרקו שתי טפות, לפעמים שלש, לפעמים ארבע, לפעמים ה', לפעמים ו', לפעמים ז', וזה הסוד שעלו למטה שנים וירדו שבעה, שתי טפות הן לפעמים צר"י ולפעמים שב"א, שלש לפעמים הן סגו"ל ולפעמים שור"ק, לפעמים שבע כמו זה ז' מן זרע, ושלוש טפות צריכות שמירה מן כב"ד טחו"ל מר"ה, שנאמר בהם ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ופרשהו, אין צו אלא עבודה זרה, וזה הכבד, שנאמר בו כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה, ומשום זה לא צריך להריק טפות אלא באהבה, ולא בכעס ובקטטה, וכשזורק אדם שלש טפות באהבה, נקראו סגולת"א, וסוד הדבר - זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א.

על האדם, זו שפיכות דמים, זהו שפתוב באדם דמו ישפך, זו התעוררות של הטפה של הנקבה שהיא מלחה אדמה, ואם היא סגו"ל, נקדה למטה היא נקבה, נקדה שלמעלה היא זכר, וכשזורק אותה במר"ה, שהיא גיהנם, הורגת (אותה).

כאמר, זה גלוי עריות, וזה טחו"ל, מי שזורק באשתו בעצב ובקטטה, התגלתה בו ערוה, ולכן ערות אביד וערות אמך לא תגלה. טחול היא לילית, מרה שחרה, ערות הכל (של הכלה).

אמר רבי אלעזר: אבא, השעור

דתרין שותפין אינון בכרא וברתא, אבא ואימא, חד יהיב טפה דכורא וחד נוקבא, וכד שליט דכורא על נוקבא איהו דכר, וכד שליט נוקבא על דכורא איהו נוקבא, והא אוקמוהו ברזא דאשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

ורזא עלאה הכא, לזמנין אזדריקו תרין טפין, לזמנין תלת, לזמנין ארבע, לזמנין ה', לזמנין ו', לזמנין ז', ודא רזא דסליקו למטה תרין ונחתו שבעה, תרין טפין אינון לזמנין צר"י ולזמנין שב"א, תלת לזמנין אינון סגו"ל ולזמנין שור"ק, לזמנין שבע פגוונא דא ז' מן זרע, ותלת טפין צריכין נטירו מן כב"ד טחו"ל מר"ה, דאתמר בהון (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ואוקמוהו לית צו אלא עבודה זרה, ודא כבד, דאתמר בה כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה, ובגין דא לא צריך לארקא טפין אלא ברחימו, ולא בכעסא ובקטטה, וכד זריק בר נש אלין תלת טפין ברחימו אתקריאו סגולת"א, ורזא דמלה זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א.

על האדם דא שפיכות דמים, הדא הוא דכתיב (שם ט ו) באדם דמו ישפך, דא אתערוותא דטפה דנוקבא דאיהי מליחה סומקא, ואי איהי סגו"ל נקודה לתתא איהי נוקבא, נקודה דלעילא דכר, וכד זריק לה במר"ה דאיהי גיהנם קטילת (לה).

כאמר (בראשית ב טז) דא גלוי עריות, ודא טחו"ל, מאן דזריק טפה פאתתיה בעציבו ובקטטה, אתגליאת ביה ערייתא, ובגין דא ערות אביד וערות אמך לא תגלה (ויקרא יח ט). איהי טחול לילית, מרה אוכמא ערוה דכלא (ג"א דכלה).

אמר רבי אלעזר, אבא, שעורא דעריות אינון

שֶׁל עֲרִיּוֹת הֵם בְּמִקּוֹם יָדוּעַ אוֹ
לֹא? אָמַר לוֹ: בְּנִי, יְהוּ"ה הוּא י'
אָב, ה' אִם, ו' בֶּן, ה' בַּת, ה"ה
הֵם אִשָּׁה וּבַתָּהּ, כָּלָה וּחְמוּתָהּ,
כְּפִי עֲנֵפֵי הָאֵלֶּן כִּף נִקְרָאוּ. עֲנֵפֵי
הָאֵלֶּן נִפְרָדִים לְמַעְלָה בְּאֵילָן,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹהוּ וּפְנִיָּהּם וּכְנִפְיָהּם
פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר
וְלֹא יִגְלֶה כְּנֶף אָבִיו, וְהֵם
מִתְיַחֲדִים לְמִטָּה.

כְּמוֹ לוּלֵב, שֶׁהוּא אֲגֻדָּה אַחַת
לְמִטָּה בְּכָל אֲלוֹ הַמִּינִים שֶׁל הַדָּס
וְעֲרֻבָהּ, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים
וּשְׁתֵּי עֲרֻבוֹת, וְהוּא בְּפִרוּד
לְמַעְלָה, שֶׁהָעֲנָפִים נִפְרָדִים לִמִּין
וְלְשִׂמָאל, וּמִשּׁוּם זֶה, נִפְרָצוּ עֲלָיו
- פְּסוּל, נִפְרָדוּ עֲלָיו - כְּשֶׁר,
וְהַפְּרִץ הַזֶּה הוּא פְּרוּץ בְּעֲרוּהָ בֵּין
עֵנֶף לְעֵנֶף, וְלִכְן נֹאמַר שֶׁם לֹא
תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, לֹא צְרִיף
לְקֶרֶב אֶת הָאוֹתִיוֹת שֶׁהֵן יְהוּ"ה
לְמִקּוֹם עֲרוּהָ, וְסוּד הָעֲרוּהָ נִרְמָז
בְּשֵׁתֵי (עב) אוֹתִיוֹת ע"ר ו"ה ע"ד
ר"ע בְּעֵינֵי יְהוּ"ה, וְהָעֲנָפִים הִלְלוּ
(לג) נִפְרָדוּ שֶׁתִּהְיֶה עֲרוּהָ בֵּינֵיהֶם,
אֵינוֹ אֲלָא חוּץ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֲדוֹנֵי.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב לֹא יִגְרַף רַע,
שֶׁבְּסִפְרוֹת תִּמְצָא אָב וְאִם וּבֶן
כְּאֶחָד בְּבִינָהּ, ב"ן י"ה, וְאֵין שֵׁם
עֲרוּהָ, וְתִמְצָא אוֹתָם לְמִטָּה, אָח
וְאָחוֹת שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד, הָאָח הוּא
הָעַמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, ד' - אָחוֹתוֹ,
וּשְׁנֵיהֶם הֵם אֶחָד בְּלִי פְּרוּד, אָף
עַל גַּב שְׁצַדִּיק הוּא הַיְחוּד שֶׁל
כָּלֵם.

בֵּינֵיהֶם הֵנָּה אֲלֵיהֶם הַזְּדִמָּן לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי, שְׁעוּר
הָעֲרִיּוֹת כֵּן הוּא וְדָאִי, בְּכָל
הַסִּפְרוֹת אֵין יְחוּד שֶׁל אַחַת עִם
חֲבֵרְתָּהּ כְּמוֹ שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, אֲלָא
רַק בְּצַדִּיק, שֶׁהַיְחוּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם
אֵינוֹ כְּכָל הָאֵיבָרִים שֶׁלָּהֶם, אֲלָא
רַק בְּכַרִּית מִלָּה, בְּשִׂאָר הָאֵיבָרִים

בְּאַתֵּר יָדִיעַ אוֹ לָא, אָמַר לִיהָ בְּרִי, יְהוּ"ה אִיהוּ
י' אָב ה' אִם ו' בֶּן ה' בַּת, ה"ה אֵינוֹן אִשָּׁה
וּבַתָּהּ כָּלָה וּחְמוּתָהּ, כְּפּוּם עֲנֵפֵין דְּאֵילָנָא הֲכִי
אַתְקָרִיאוּ, עֲנֵפֵין דְּאֵילָנָא מִתְּפָרְשִׁין לְעֵילָא
בְּאֵילָנָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ וּפְנִיָּהּם וּכְנִפְיָהּם
פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה, וְעַלֵּיהֶן אֲתַמַּר (דְּבָרִים כג)
(א) וְלֹא יִגְלֶה כְּנֶף אָבִיו, וְאֵינוֹן מִתְיַחֲדִין לְתַתָּא.
כְּגוֹן לוּלֵב דְּאִיהוּ אֲגוּדָה חֲדָא לְתַתָּא בְּכָל
אֵלֶּין מִינֵין דְּהַדָּס וְעֲרֻבָהּ, דְּאֵינוֹן תְּלַת
הַדָּסִין, וְתַרִּין עֲרֻבוֹת, וְאִיהוּ בְּפִרוּדָא לְעֵילָא,
דְּעֲנֵפֵין מִתְּפָרְדִין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דָּא
נִפְרָצוּ עֲלָיו פְּסוּל, נִפְרָדוּ עֲלָיו כְּשֶׁר, וְהֵאֵי
פְּרִץ אִיהוּ פְּרוּץ בְּעֲרוּהָ דְּאִיהוּ בֵּין עֲנָפָא
וְעֲנָפָא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר תַּמָּן (ויקרא יח ז) לֹא
תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, לֹא צְרִיף לְקֶרֶב אֶתְוֹן
דְּאֵינוֹן יְהוּ"ה בְּאַתֵּר (דף ז ע"א) דְּעֲרוּהָ, וְרוּזָא
דְּעֲרוּהָ אֲתַרְמִיז בְּתַרִּין (בְּתַרִּי) אֶתְוֹן ע"ר ו"ה
ע"ר ר"ע בְּעֵינֵי יְהוּ"ה (בְּרֵאשִׁית לח ז), וְאֵלֶּין עֲנֵפֵין
(לא) אֲתַפְּרְשׁוּ דִּיהָא עֲרוּהָ בֵּינֵיהֶוּ, לֹא אִיהוּ
אֲלָא בַר מֵאַתְרֵיהָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְּאִיהוּ
אֲדוֹנֵי, הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹרֶף
רַע, דְּבִסְפִירָן תִּשְׁכַּח אָב וְאִם וּבֶן כְּחֲדָא,
בְּבִינָהּ ב"ן י"ה, וְלִית תַּמָּן עֲרוּהָ, וְתִשְׁכַּח
לוֹן לְתַתָּא אָח וְאָחוֹת תְּרוּוּיָהּ בִּיחּוּדָא, אָח
אִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא ד' אָחוֹת דִּילֵיהָ,
וְתַרוּוּיָהּ אֵינוֹן חֲד בְּלָא פְּרוּדָא, אָף עַל גַּב
דְּצַדִּיק אִיהוּ יְחוּדָא דְּכָלָהּוּ.

אֲדַהְבִּי הָא אֲלֵיהוּ קָא אֲזַדְמָן לִיהָ לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לִיהָ רַבִּי רַבִּי, שְׁעוּרָא
דְּעַרְיִין הֲכִי אִיהוּ וְדָאִי, בְּכָל סְפִירָן לִית יְחוּדָא
חֲד בְּחֲבֵרְתָּהּ כְּגוּוֹנָא דְּדְכָר וְנוּקְבָא אֲלָא
בְּצַדִּיק, דִּיחּוּדָא דְּתַרוּוּיָהּ לֹא אִיהוּ בְּכָל
אֲבָרִין דְּלֵהוֹן אֲלָא בְּכַרִּית מִלָּה, בְּשִׂאָר אֲבָרִין

קִרְבָּה שֶׁל אַחֲוָה יֵשׁ שֵׁם וְלֹא שֶׁל יַחֲוֵד, וְזֶהוּ סוּד הָאֵילָן שֶׁעֲנַפּוֹי נִפְרָדִים לְמַעַלָּה בְּכָל צַד, וְסוּד הַדָּבָר - וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֵי יָדָיו, אֲבָל לְמַטָּה כָּלֵם אֲגָדָה אַחַת, יַחֲוֵד אֶחָד, וּמְשׁוּם זֶה לְמַטָּה בְּצַדִּיק צָרִיף לְקָרֵב אֶת אוֹתִיּוֹת יְהוָה עִם שְׂכִינְתּוֹ, שֶׁהִיא קִרְבָּה שְׁלֵה קִרְבָּן לַיהוָה.

וְכַךְ הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה עִם חֲכָמָה, צָרִיף לְקָרְבָם לְצַדִּיק וְכָל הָעֲנָפִים שֵׁם מִתְיַחֲדִים וְנִקְשָׁרִים וּמְשַׁלְבִים, וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה, וְהַפֵּל עַל יְדֵי הַצַּדִּיק, וּבְלֵי צַדִּיק אֵין קִרְבַת הַיַּחֲוֵד אֲלֵא אַחֲוָה, וּמְשׁוּם זֶה חֲסֵד שֵׁם נִקְרָא ו' אַח וְה' אַחוֹת, מְצַד הַיָּמִין, וּבְמִקּוֹם הַזֶּה נֹאמֵר וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחוֹתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, חֲסֵד הוּא, וְעַם כָּל זֶה שֶׁחֲסֵד הוּא, וְנִכְרְתוֹ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמּוֹ. מִי שֶׁמְחַבֵּר אוֹתִיּוֹת בְּמִקּוֹם שֶׁל פְּרוּד, כְּאֵלוֹ הַפְּרִיד בִּינֵיהֶן, וּמְשׁוּם כֶּף וְנִכְרְתוֹ, מְדָה פִּנְגוּד מְדָה.

וְכַךְ י"ה בְּיָמִין הֵם בְּאַחֲוָה, וְאֵין יַחֲוֵד אֲלֵא עַל יְדֵי צַדִּיק, וּמְשׁוּם זֶה בְּמִקּוֹם הַזֶּה לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, וְכַךְ בְּשׁוֹק יָמִין וּשְׂמָאל שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צָרִיף לְקָרֵב שֵׁם אוֹתִיּוֹת בְּזִמְנָא שְׁאֵלֵהֶם אַחֲרִים שֵׁם, שֶׁהֵם מְצַד שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, וְסוּד הַדָּבָר - וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה.

וְכַךְ אוֹתָם הָעֲרִיּוֹת הֵם סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, שְׁתּוֹבְעִים לְעֲשׂוֹת דִּינִים וּמְגַלִּים אוֹתָם לְפָנֵי יְהוָה, וּמְשׁוּם זֶה נִקְרָאוּ עֲרִיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד, וְסוּד אַחַר אֵל תְּגַל, שֶׁזֶה גּוֹרֵם גְּלוּת וְגוֹלָה בֵּין הָעַמִּים, מִי שֶׁמְגַלֵּה עֲרוּתוֹ שֵׁם, כֶּף הוּא מִתְגַּלֵּה בֵּין הָעֲרִיּוֹת, שֶׁהֵם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמִי שֶׁמְכַסֶּה עֲלֵיהֶם, כֶּף הוּא מִתְכַּסֶּה בִּינֵיהֶם, וּמְשׁוּם זֶה

קִרְבָּא דְאַחֲוָה אֵית תַּמָּן וְלֹא דִיחֻדָּא, וְדֵא אִיהוּ רְזָא דְאֵילָנָא דְעֲנַפּוֹי מִתְפָּרְשִׁין לְעֵילָא בְּכָל סְטָרָא, וְרְזָא דְמַלְאָה וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֵי יָדָיו (בְּרַאשִׁית מִט כד), אֲבָל לְתַתָּא כְּלָהוּ אֲגוּדָה אַחַת יַחֲוֵדָא חֲדָא, וּבִגְיִן דָּא לְתַתָּא בְּצַדִּיק צָרִיף לְקָרְבָא אַתּוּן דִּיהוָה עִם שְׂכִינְתֵיהּ, דְּאִיהִי קִרְבָּא דִּילָהּ קִרְבָּן לַיהוָה.

וְהָבֵי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה עִם חֲכָמָה צָרִיף לְקָרְבָא לִזְוִן בְּצַדִּיק, וְכָל עֲנַפִּין תַּמָּן מִתְיַחֲדִין וּמִתְקַשְׂרִין וּמְשַׁלְבִין, וּמְקַבְּלִין דָּא מִן דָּא, וְכֹלָא עַל יְדָא דְצַדִּיק, וּבְלֵא צַדִּיק לִית קִרְבָּא דִיחֻדָּא, אֲלֵא אַחֲוָה, וּבִגְיִן דָּא חֲסֵד תַּמָּן אַתְקַרִי ו' אַח וְה' אַחוֹת. מְסִטְרָא דִימִינָא, וּבְהָאֵי אַתְרַ אַתְרַ אַתְמַר (וַיִּקְרָא כ יז) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחוֹתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְגוֹמֵר חֲסֵד הוּא, וְעַם כָּל דָּא דְחֲסֵד הוּא וְנִכְרְתוֹ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמּוֹ, מָאן דְּמְחַבֵּר אַתּוּן בְּאַתְרַ דְּפְרוּדָא כְּאֵלוֹ אֲפְרִישׁ בִּינֵיהֶו, וּבִגְיִן דָּא וְנִכְרְתוֹ מְדָה לְקַבֵּל מְדָה.

וְהָבֵי י"ה בְּיָמִינָא אֵינוּן בְּאַחֲוָה, וְלִית יַחֲוֵדָא אֲלֵא עַל יְדֵי דְצַדִּיק, וּבִגְיִן דָּא בְּהָאֵי אַתְרַ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ (שֵׁם יח ו), וְהָכֵי בְּשׁוֹקָא יְמִינָא וּשְׂמָאלָא תַּמָּן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צָרִיף לְקָרְבָא תַּמָּן אַתּוּן, בְּזִמְנָא דְאֱלֹהִים אַחֲרִים תַּמָּן דְּאֵינוּן מְסִטְרָא דְעֲבוּדָה זָרָה, וְרְזָא דְמַלְאָה וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה (שֵׁם יא).

וְכַךְ אֵינוּן עֲרִיין אֵינוּן סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, דִּתְבַּעִין לְמַעַבְדַּ דִּינִין וּמְגַלִּין לִזְוִן קָדָם יְהוָה, וּבִגְיִן דָּא אַתְקַרִיאוּ עֲרִיּוֹת, וְדֵא אִיהוּ רְזָא וְסוּד אַחַר אֵל תְּגַל (מְשַׁלִּי כה ט), דְּדָא גְרִים גְּלוּת וְאַתְגַּלִּי בֵּין עַמְמִיָּא, מָאן דְּגַלִּי עֲרִיָתֵיהּ תַּמָּן הָכֵי אִיהוּ אַתְגַּלִּי בֵּין עֲרִיין דְּאֵינוּן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמָאן דְּמְכַסֵּי עֲלֵיהֶו הָכֵי אִיהוּ אַתְכַּפִּי

וְלֹא יִגְלֶה פְּנֵי אָבִיו, זֹו שְׂכִינָה
שְׂגָלְתָּהּ בֵּין הַעַמִּים בְּגִלְלַת הַחֲטָא
הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע פְּעָמִים גָּלְתָּה שְׂכִינָה
לְגִלְלוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהִכְנִיסוּ עֲרוּהָ בֵּין
אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת, וְאַף עַל גַּב
שְׁנֹאמַר כָּל הָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ
בְּסִפְרוֹת וּבִשְׁם שֶׁל יְהוָה, לֹא
בְּמִקוּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, אֲלֵא
כְּשֶׁשְׂכִינָה גָלְתָה, כָּל הַסִּפְרוֹת
יָרְדוּ עִמָּהּ, וְאִין פְּרוּד בָּהּ וּבֵין
עֶשֶׂר הַסִּפְרוֹת, וּכְשִׁירְדוּ,
הִתְלַבְּשׁוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל שֶׁשֶׁה
עֲנָפִים, חֹסֵד בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן,
גְּבוּרָה בְּיוֹם הַשֵּׁנִי, הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁלֹּשׁ
סִפְרוֹת שְׁנִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה יָמִים
אַחֲרֵים, שֶׁהֵם רְבִיעֵי חֲמִישִׁי
וְשִׁשִּׁי.

וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת זֶה י' הָאָבָא,
חֲמִשָּׁה אֹרֶז זֶה ה' הָאָמָא, שֵׁשׁ
פְּעָמִים טוֹב ו' שֵׁשׁ בְּשֵׁשֶׁת יָמֹת
הַחֹל, ה' שֶׁל הַשֵּׁשִׁי ה' שֶׁל יְהוָה,
רֵאשִׁי שֶׁל בְּרֵאשִׁי"ת זֶה פְּתוּר,
הָרֵאשִׁי לְכָל הָרֵאשִׁים.

וְכִמָּה יֵשׁ פְּרוּד? מִשּׁוּם שְׁאִין
צְדִיק, אוֹת הַפְּרִיִת, שָׁם, וְסוּד
הַדְּבָר - אִין אָדָם צְדִיק בְּאַרְץ,
שֶׁהוּא אוֹת הַפְּרִיִת שָׁם, וּבִשְׁבֹת
שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁם קָרִיבָה
וְהִיחֹדֵד שֶׁל שָׁם יְהוָה וְכָל
הַסִּפְרוֹת, וּמִשּׁוּם כִּף זְנוּגָם שֶׁל
תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְלִילֵי שְׁבֹת
לְלִילֵי שְׁבֹת, הָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ הֵם
וְדָאֵי לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה נֹאמַר
לֹא יִגְרָף רָע, וְצְדִיק שְׁקָרֵב
לְאַשְׁתּוֹ בִּימֹת הַחֹל, אוֹתוֹ הַבֵּן
שְׁעוֹשֶׂה, נֹאמַר עָלָיו צְדִיק וְרַע
לוֹ, שְׁגוּרָם שְׁנַעֲשֶׂה קָדֵשׁ חַל,
שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְאֹתוֹ זְמַן
הוּא הַסּוּד שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ, אֲבָל לְמַעְלָה אִין עֲרוּהָ
וּקְצוּץ וּפְרוּד וּפְרוּץ, וּמִשּׁוּם זֶה

בִּינְיָהוּ, וּבִגִּין דָּא וְלֹא יִגְלֶה פְּנֵי אָבִיו, דָּא
שְׂכִינְתָּהּ דְּגָלְתָּה בֵּין עַמְמֵיָא בִּגִין חוּבָא דָּא,
כְּמָה דָּאֵת אִמְר (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה
אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע זְמַנִּין גָּלְתָּה שְׂכִינְתָּה בְּגִלְלוֹתָא, בִּגִין
דְּאֵעִילוּ עֲרוּהָ בֵּין אַרְבַּע אֲתוּוּן, וְאַף
עַל גַּב דְּאֵתְמַר כָּל אֲלִין עֲרִיין בְּסִפְרוֹן וּבִשְׁמָא
דִּיהוָה, לֹא בְּאֵתְרִיהָ דְּלַעֲיִלָא, אֲלֵא כַּד
שְׂכִינְתָּה גָלְתָה, כָּל סִפְרוֹן נַחְתּוּ עִמָּהּ, וְלִית
פְּרוּדָא בָּהּ וּבֵין עֶשֶׂר סִפְרוֹן, וְכַד נַחְתּוּ
אֲתְלַבְּשׁוּ בְּשֵׁית יוֹמִין דְּחוּל שֵׁית עֲנָפִין, חֹסֵד
בְּיוֹמָא קְדָמָא, גְּבוּרָה בְּיוֹמָא תְּנִינָא, עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצָּעִיתָא בְּיוֹמָא תְּלִיתָא, תְּלַת סִפְרוֹן
תְּנִינִין בְּתַלְתָּה יוֹמִין אַחְרָנִין, דְּאִינוּן רְבִיעָא
חֲמִשָּׁא וּשְׁתִּיתָא.

וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹן דָּא י' אָבָא, חֲמִשׁ אֹרֶז דָּא ה'
אִימָא, שֵׁית זְמַנִּין טוֹב ו' דָּאִית בְּשֵׁית
יוֹמֵי דְּחוּל, ה' דִּהַשֵּׁשִׁי ה' דִּיהוָה, רֵאשִׁי
דְּבְּרֵאשִׁי"ת דָּא כְּתוּר רֵישָׁא דְּכָל רֵישִׁין.

וְאִמָּאֵי אִית פְּרוּדָא, בִּגִין דְּלִית צְדִיק אוֹת
בְּרִית תְּמֹן, וְרָזָא דְּמַלְּהָ אִין אָדָם צְדִיק
בְּאַרְץ דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית תְּמֹן, וּבִשְׁבֹת דְּאִיהוּ
יוֹמָא שְׁבִיעָא תְּמֹן קָרִיבוּ וַיְחוּדָא דְּשְׁמָא
דִּיהוָה וְכָל סִפְרוֹן, וּבִגִין דָּא תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים
זְנוּגִיָּהוּ מְלִילֵי שְׁבֹת לְלִילֵי שְׁבֹת, הָאֵי עֲרִיין
אִינוּן וְדָאֵי לְתַתָּא, אֲבָל לְעִילָא (דף טז
ע"ב) אֲתְמַר (תהלים ה ה) לֹא יִגְרוּף רָע, וְצְדִיק
דְּקָרִיב לְאַתְתִּיהָ בְּיוֹמִין דְּחוּלָא, הַהוּא בֵּן
דְּעֵבִיד עָלֶיהָ אֲתְמַר צְדִיק וְרַע לוֹ, דְּגָרִים
דְּאֲתַעְבִּיד קָדֵשׁ חוּל דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וּבְהַהוּא זְמַנָּא אִיהוּ רָזָא דְּצְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ, אֲבָל לְעִילָא לִית עֲרוּהָ וּקְצוּץ וּפְרוּד
וּפְרוּץ, וּבִגִין דָּא לְעִילָא (לית לך לידמה ליוצרה, דתימא

לְמַעְלָה (איין לך לדמָה ליוצְרָךְ, שתאמר כָּךְ, שְׁלַמְעֵלָה) יֵשׁ יַחֲוֹד בְּאַח וְאַחֹת, וּבְכֵן וּבְכַת, בְּאֵם עִם בֶּן. אִם בֶּן, אִין לָךְ לְדַמּוֹת לְיוֹצְרָךְ, שְׂאֵתָה הֵיית גּוֹרֵם שְׂלֵא תְהִיָּה בְדַמּוֹתוֹ לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם.

וּבֵא וְרֵא, בְּשַׁעָה שְׂרַצָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרֵא אָדָם, כִּף הִיָּה רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת אוֹתוֹ כְּמוֹ דְמוּתוֹ, בְּלִי עֲרוּה וּבְלִי פֶרֶץ וּפְרוּד, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, שְׂיִהְיוּ כָל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלוֹת בּוֹ, בְּלִי פְרוּד וְקִצּוּץ, וְלִהְיִתְחַד בֶּן עִם בַּת שְׁהֵם אַחִים, שְׁעֲלֵיהֶם נֵאמַר אַחִים תְּאוּמִים, זְהוּ שְׁכַתּוּב וְיִהְיוּ תְאוּמִים מְלֻמְטָה וְיַחֲדוּ יִהְיוּ תְמוּם עַל רֵאשׁוֹ, בְּאִיזָה מְקוּם? אֵל הַטְּבַעַת, זוֹ הַטְּבַעַת שֶׁל אוֹת בְּרִית מִלָּה, שֶׁהוּא שְׁעוּר לְכָל הָעֲרִיּוֹת לְמֻטָּה, וְשְׁעוּר שֶׁל הַיְחֻד לְמַעְלָה, וְלְמַעְלָה נֵאמַר בּוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחָי לְעוֹלָם, אֲבָל לְמֻטָּה נֵאמַר בּוֹ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, אֵל תִּעְרַב בַּיְחֻד טוֹב עִם רַע, וְאִם לֹא, מוֹת תָּמוּת. נֵאמַר כָּאן מוֹת תָּמוּת, וְנֵאמַר בְּשַׁבַּת מַחְלָלֶיהָ מוֹת יוּמַת.

וְאָדָם וְדָאִי אֲתַעְבִּיד בְּדִיוֹקְנָא דְלַעֲלֵא, וְעַבְד תַּמָּן פְּרוּדָא, וְאֲתַפְרִישׁ מִתַּמָּן, אֲמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא אִיךְ אֲתַעְבִּיד בְּדִיוֹקְנָא דְלַעֲלֵא, דְהָא שְׁמַעְנָא כְּמָה דְעוֹת תַּמָּן, אֲמַר לִיה בְּרִי, כִּד אֲתַעְבִּיד, כְּלָהוּ סְפִירָן אֲתַפְלִילוּ בְּדִיוֹקְנָא דְנִשְׁמַתִּיה, וְנִשְׁמַתִּיה הוּא מְרַפְכָּה לֹון כְּגוֹנָא דְנִשְׁמַתִּיה, דְעֵלָה אֲתַמַּר (בראשית א) וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּגוֹנָא דְעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, וְכָלְהוּ גְוּוּנִין דְנִשְׁמַתִּין הוּוּ נְהִרִין בְּנִשְׁמַתִּיה, וְהוּוּ נְהִרִין עַל אֲנַפּוּי,

הַכִּי דְלַעֲלֵא) אֵית יַחֲוּדָא בְּאַח וְאַחֹת וּבְכֵן וּבְכַת בְּאֵם עִם בֶּן, אִם בֶּן לִית לָךְ לְיַדְמָה לְיוֹצְרָךְ, דְאַנְתְּ הוּיִת גְּרִים דְלֹא תְהֵא בְדִיוֹקְנָא דִלִּיָּה לְעֵלָא, כְּמָה דְאַתְּ אֲמַר (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מְבַדְּלִים בֵּינְיֶכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם. וְתֵא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְבַעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי אָדָם, הַכִּי הוּוּ בְּעֵי לְמַעְבַּד לִיה כְּגוֹנָא דְדִיוֹקְנָא דִלִּיָּה, בְּלֹא עֲרוּה וּבְלֹא פֶרֶץ וּפְרוּד, כְּמָה דְאַתְּ אֲמַר (בראשית א כו) נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, לְמַהוּי כָּל סְפִירָן כְּלִילָן בִּיָּה, בְּלֹא פְרוּד וְקִצּוּץ, וְלֹא תִיַחְדָּא בֶּן עִם בַּת דְאִינוּן אַחִים, דְעֵלִיָּהוּ אֲתַמַּר אַחִים תְּאוּמִים, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שמות כו כד) וְיִהְיוּ תְאוּמִים מְלֻמְטָה וְיַחֲדוּ וְיִהְיוּ תְמוּם עַל רֵאשׁוֹ, בְּאֵן אֲתַר, אֵל הַטְּבַעַת (שם), דְא טְבַעַת דְאוֹת בְּרִית מִלָּה, דְאִיהוּ שְׁעוּר לְכָל עֲרִיּוֹן לְתַתָּא, וְשְׁעוּר דִּיחֻדָּא לְעֵלָא, וְלַעֲלֵא אֲתַמַּר בִּיָּה (בראשית ג) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחָי לְעוֹלָם, אֲבָל לְתַתָּא אֲתַמַּר בִּיָּה וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, לֹא תִעְרַב בַּיְחֻדָּא טוֹב עִם רַע, וְאִם לֹא (שם ב יז) מוֹת תָּמוּת, אֲתַמַּר הַכָּא מוֹת תָּמוּת וְאֲתַמַּר בְּשַׁבַּת (שמות לא יד) מַחְלָלֶיהָ מוֹת יוּמַת.

וְאָדָם וְדָאִי אֲתַעְבִּיד בְּדִיוֹקְנָא דְלַעֲלֵא, וְעַבְד תַּמָּן פְּרוּדָא, וְאֲתַפְרִישׁ מִתַּמָּן, אֲמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא אִיךְ אֲתַעְבִּיד בְּדִיוֹקְנָא דְלַעֲלֵא, דְהָא שְׁמַעְנָא כְּמָה דְעוֹת תַּמָּן, אֲמַר לִיה בְּרִי, כִּד אֲתַעְבִּיד, כְּלָהוּ סְפִירָן אֲתַפְלִילוּ בְּדִיוֹקְנָא דְנִשְׁמַתִּיה, וְנִשְׁמַתִּיה הוּא מְרַפְכָּה לֹון כְּגוֹנָא דְנִשְׁמַתִּיה, דְעֵלָה אֲתַמַּר (בראשית א) וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּגוֹנָא דְעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, וְכָלְהוּ גְוּוּנִין דְנִשְׁמַתִּין הוּוּ נְהִרִין בְּנִשְׁמַתִּיה, וְהוּוּ נְהִרִין עַל אֲנַפּוּי,

מאירים על פניו, וממנו היו
מזדעזעים עליונים ותחתונים,
והיו משתחווים לו בגלל
המאורות הללו שהיו מאירים בו.
כמו שהאדם שלמעלה שהיו
משתחווים לו, כך היו משתחווים
לאדם שלמטה, עד שהוא היה
אומר בואו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהו"ה עושנו,
ובאותו זמן הוא היה שולט על
כל ההמונים של מעלה ומטה.
הגון השחר של העין, ושערו
שחורות, וכל הגונים שחורים
יפים נתנו בו מצד האם. לכן העין
ולכן הפנים ולכן המוח ולכן
העצמות נתנו בו מצד האב,
שהרי פרושהו בעלי המשנה
שהלכן שבעין והמוח והעצמות
נתנו מהאב, ושחר העין והשער
נתנו מהאם, והלכן והשחר,
שניהם נמצאו מכתר עליון,
השחר מבחוץ והלכן מבפנים,
ועליו נאמר ועתה לא ראו אור
בהיר הוא בשחקים, וכתוב אחר
אומר ישת חשך סתרו.

והרי פרושהו החברים, שחר
נקבה ללכן, והתורה משם היא
לכן מבפנים ושחר מבחוץ,
ולמעלה האב והאם אמרו על
העמוד האמצעי ושכינתו נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו, העמוד
האמצעי ללכן והשכינה בשחר,
זהו שכתוב שחורה אני ונאנה.
ובא תראה, האם העליונה היתה
שחורה לפני אותו אור שלפנים
ממנה, אבל כשירדת למטה
נראים גוניה בחמש ספירות,
שהם חמשת ענפי האילן, זרוע
ימין ושמאל והגוף ושתי שוקים,
הצדיק נוטל כל הגונים. זהו
שכתוב וראיתיה לזכר ברית
עולם, וראיתיה בגונים מאירים,
וכך השכינה התחתונה נראית
בחמשה גונים ממטה למעלה,

ומניה הוּוּ מְזַדְעָזְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְהוּוּ
סַגְדִין לִיהּ בְּגִין אֲלִין נְהוּרִין דְּהוּוּ נְהִירִין בֵּיהּ,
כְּגוּוּנָא דְאָדָם דְּלַעִילָא דְהוּוּ סַגְדִין לִיהּ, הֲכִי
הוּוּ סַגְדִין לְאָדָם דְלַתְתָּא, עַד דְּהוּוּ אָמַר אִיהוּ
בּוֹאוּ נְשַׁתְחוּהּ וְנִכְרְעָהּ נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוּ"ה
עוֹשְׁנוּ (תהלים צה ו'). וְכִהִי הוּוּ זְמַנָּא הוּוּ אִיהוּ
שְׁלִיט עַל כָּל הַמוֹנֵי עֵילָא וְתַתָּא.

גוון אופם דעינא ושערוי אוכמין וכל גוונין
אוכמין שפירין, אתייהיבן ביה מסטרא
דאימא, חוורו דעינא וחוורו דאנפין וחוורו
דמוחא וחוורו דגרמין, אתייהיבת ביה
מסטרא דאבא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין,
דלובן שבעין ומוחא ועצמות אתייהיבו
מאבא, ואוכמו דעינא ושערא אתייהיבו
מאימא, וחוורו ואוכמו תרוייהו אשתפחו
מפתרא עלאה, אוכמו מלבר וחוורו מלגו,
ועליה אתמר (איוב לז כא) ועתה לא ראו אור בהיר
הוא בשחקים, וכתוב אחר אומר (תהלים יח יב)
ישת חשך סתרו.

והא אוקמוהו חבריא, אוכמו נוקבא לחוורו,
ואורייתא מתמן איהי חוורו מלגאו
אוכמו מלבר, ולעילא אבא ואימא אמרו על
עמודא דאמצעיתא ושכינתיה נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו (בראשית א כו), עמודא
דאמצעיתא בחוורו, ושכינתא באוכמו, הדא
הוא דכתיב (שיר א ה) שחורה אני ונאנה, ותא
חזי אימא עלאה הות אוכמא קדם ההוא
נהורא דלגאו מינה, אבל כד נחתא לתתא
אתחזיית גוונהא בחמש ספירן, דאינון ה'
ענפין דאילנא, דרועא ימינא ושמאלא וגוף
ותרין שוקין, צדיק נוטיל כל גוונין, הדא הוא
דכתיב (בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם,
וראיתיה בגוונין נהירין, והכי שכינתא תתאה

ואלו הגונים של שש הספירות,
ועליהם נאמר ותכלת וארגמן
ותולעת שגי ושש ועזים, וכמו
שנכללים כל הגונים ממעלה
למטה בצדיק, כך נכללים כל
הגונים ממטה למעלה בעמוד
האמצעי.

בא וראה, ארבעה ענפים גדולים
היו באילן, והם היו שתי זרועות
ושתי שוקים, וכלם בשעור של
האות ו' העליונה, ובכל אמה
חמשה ענפים קטנים שהם זרת,
שנאמר בו ושמים בזרת תפן, והם
השעור של ה', ועל ה' ענפים
היה י' שהוא כף היד, וזה פרי
האילן, וכמה שרטוטים מרקמים
בכף היד, שהם הגונים היפים
של הפרי, שבהם נפתחת
השושנה, שנעשה ממנה פרי,
והם כפתור ופרח לששת הקנים
היציאים מן המנרה, ואלו שלש
עצמות בזרוע ימין ושלש בזרוע
שמאל. המנורה, הגוף של
האמצעי.

בני, בכל התקונים הללו ברא את
האדם ובת זוגו, (ואם) הוא עשה
פרוד למעלה בין הקדוש ברוך
הוא ושכינתו, שגרם לסלוק
השכינה מהקדוש ברוך הוא, כך
הקדוש ברוך הוא מסלק ממנו
בת זוגו ומסתלק הקדוש ברוך
הוא ממנו, שבמקום שאין שורה
שכינה, אין הקדוש ברוך הוא
שורה שם, ומנין לנו שהסתלקה
בת זוגו ממנו? כמו שנאמר
ויאמר יהו"ה לא טוב היות האדם
לבדו, וזה גרם לייעקב שנאמר בו
ויותר יעקב לבדו, ובאותו זמן
נצח את סמאל, ויגע בכף ירכו,
באיזה מקום פורח? בגיד הנשה,
שפרחה י' מגיד הנשה, שהיא י'
של יעקב, והוא נשאר עקב,

אתחזיית בחמש גוונין מתתא לעילא, ואלין
גוונין דשית ספירן, ועלייהו אתמר (שמות כה)
(ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני (דף צא ע"א) ושש
ועזים, וכמה דאתפלילן כל גוונין מעילא
לתתא בצדיק, הכי אתפלילן כל גוונין מתתא
לעילא בעמודא דאמצעייתא.

הא חזי ארבע ענפין רברבין הוו באילנא,
ואינזן הוו תרין דרועין ותריין שוקין,
וכלהו בשעורא דאת ו' עלאה, ובכל אמה ה'
ענפין זעירין דאינזן זרת, דאתמר ביה (ישעיה מ)
(ב) ושמים בזרת תפן, ואינזן שעורא דה', ועל
ה' ענפין הוה י' דאיהו כף היד, ודא איבא
דאילנא, וכמה שרטוטין מרקמן בכף היד,
דאינזן גוונין שפירין דאיבא, דבהון אתפתחת
שושנה דאתעבידת מינה איבא, ואינזן כפתור
ופרח, לששת הקנים היוצאים מן
המנורה (שמות כה לג), ואלין תלת גרמין בדרועא
ימינא, ותלת בדרועא שמאלא, מנרתא גופא
דאמצעייתא.

ברי בכל אלין תקונין ברא לאדם ובת זוגיה,
(יא') ואיהו עבד פרודא לעילא בין
קודשא בריך הוא ושכינתיה, דגרים לסלקא
שכינתא מקודשא בריך הוא, הכי קודשא
בריך הוא סליק מניה בת זוגיה, ואסתלק
קודשא בריך הוא מניה, דבאתר דלא שריא
שכינתא תמן, קודשא בריך הוא לא שריא
תמן, ומנלן דאסתליק בת זוגיה מניה, כמה
דאת אמר (בראשית ב יח) ויאמר יהו"ה לא טוב
היות האדם לבדו, ודא גרים לייעקב דאתמר
ביה (שם לב כה) ויותר יעקב לבדו, ובההוא זמנא
נצח ליה סמאל, ויגע בכף ירכו (שם כו), באן
אתר פרח בגיד הנשה, דפרח י' מגיד הנשה
דאיהו י' דייעקב, ואשתאר איהו עקב, דאיהו

דש בעקב, ודא רזא וידו

שְׁהוּא דַשׁ בְּעֵקֶב, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
וְיָדוּ אוֹחֲזוֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ, (שְׁהוּא דַשׁ
בְּעֵקֶב בְּגִלוֹת וּבְעַל שֶׁל מַלְכוּת שְׁבַעִים אָמוּת,
שְׁהוּא לִזְנוֹב וְלֹא לְרֹאשׁ).

כְּמוֹ שֶׁגָּרַם אָדָם שֶׁהִשְׁכִּינָה
נִפְרְדָה מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וּבְכַפְשֵׁיכֶם שִׁלְחָה
אִמְכֶם, וְנִשְׁאַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְחִידִי בְּלִי הַגְּבִירָה, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב
הַצְּדִיק אָבָד, מִה זֶה אָבָד? אָבָד
לְגַבִּירָה, וּמִשׁוּם זֶה לֹא טוֹב הָיִיתָ
הָאָדָם לְבַדּוֹ אֲעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ,
זֶה אַחֲרָת, שְׁאִינָה בַת זִוְגוֹ, מִצַּד
שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר
וְהַתֵּר, טְמֵאָה וְטֹהָרָה, כֶּשֶׁר
וּפְסוּל, דָּם טָהוֹר וְדָם נִדָּה,
וּמִשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהָ, זָכָה - נִעֲשֶׂה
לוֹ עֶזֶר, לֹא זָכָה - כְּנִגְדּוֹ,
שֶׁהִסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ אִשָּׁה שֶׁהִיא עֵץ
הַחַיִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהָ עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רְאֵה חַיִּים עִם
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָ, שְׁעֲלִיהָ נֶאֱמַר
וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲוִי
לְעֹלָם, שֶׁהוּא הָיָה חֲרוֹת עַל
הַלּוּחוֹת, חֲרוֹת מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת,
חֲרוֹת מִשְׁעַבּוּד מַלְכֵיכוֹת, חֲרוֹת
מִכָּל הַמַּחְלוֹת הַרְעוֹת, מַעֲנִיּוֹת
וְטַפְשׁוֹת וְצַעַר וְדַחֲק וְרַעֲב,
וְעֲלִיהָ נֶאֱמַר, אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְּמִסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ'.
הַסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ, וְנִתְּנָה לוֹ אַחֲרָת
מִצַּד הַלְּבָנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהָ עַת
לְלֶדֶת וְעַת לְמוֹת וְכוּ', שֶׁחֲצִיָּה
חַיִּים וְעֲשׂוֹ, וְחֲצִיָּה מוֹת וְעֲנִי,
כְּמוֹ שֶׁהִלָּב שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֵב חָכֵם
לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, שְׁנַיִם
בְּשִׁתְּפוֹת, וְלִכְן אִם זָכָה - עֶזֶר,
בְּמַלּוּי הַלְּבָנָה, וְאִם לֹא זָכָה -
כְּנִגְדּוֹ, בְּחִסְרוֹן הַלְּבָנָה.

הַעֲרִיּוֹת מִצַּד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה
תַּעֲזוֹר קְשֵׁתָךְ, עֲרִיּוֹת מִהַצַּד שֶׁל
ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת ע"ר ו"ה,

לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת ע"ר

אוֹחֲזוֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ (שֵׁם כַּהֲנוֹ) (דְּאִיהוּ דַשׁ בְּעֵקֶב בְּגִלוֹתָא
וּבְעוֹלָא דְּמַלְכוּתָא דְּשַׁבְעִין אוּמִין דְּהוּא לִזְנוֹב וְלֹא לְרֹאשׁ).

בְּמָה דְּגָרִים אָדָם דְּשִׁכְנִתָּא אַתְּפְרִשְׁתָּ
מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאִתְּ
אָמַר (יְשִׁיעָה נ א) וּבְכַפְשֵׁיכֶם שִׁלְחָה אִמְכֶם,
וְאַשְׁתָּאֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְחִידָאֵי בְּלֹא
מְטְרוּנִיתָא, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (יְשִׁיעָה נז א) הַצְּדִיק
אָבָד, מֵאֵי אָבָד, אָבָד לְמְטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא
לֹא טוֹב הָיִיתָ אָדָם לְבַדּוֹ (בְּרֵאשִׁית ב יח) אֲעֲשֶׂה לוֹ
עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ (שם), דָּא אַחְרָא, דְּלִית אִיהִי בַת
זוּגִיָּה, מְסַטְרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר
וְהַתֵּר טוּמְאָה וְטֹהָרָה כֶּשֶׁר וּפְסוּל דָּם טָהוֹר
וְדָם נִדָּה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ זָכָה נִעֲשֶׂה לוֹ
עֶזֶר, לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ, דְּאִסְתַּלַּק מִנִּיהָ אַתְתָּא
דְּאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, דְּאִתְּמַר בָּהּ (מְשִׁלִּי ג יח) עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה
אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָ (קֹהֶלֶת ט ט), דְּעֲלָה אַתְּמַר (בְּרֵאשִׁית ג
כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲוִי לְעוֹלָם,
דְּאִיהוּ הָיָה חֲרוֹת עַל הַלּוּחוֹת, חֲרוֹת מִמְּלֶאךָ
הַמּוֹת, חֲרוֹת מִשְׁעַבּוּד מַלְכֵיכוֹת, חֲרוֹת מִכָּל
מְרַעֲזִין בִּישׁוּן, מַעֲנִיּוֹתָא וְטַפְשׁוֹתָא וְצַעַרָא
וְדוּחְקָא וְכַפְנָא, וְעֲלָה אַתְּמַר (דְּבָרִים ח ט) אֶרֶץ
אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ'.

אִסְתַּלַּק מִנִּיהָ, וְאַתִּיּהֵב לִיהָ אַחְרָא מְסַטְרָא
דְּסִיְהֵרָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (קֹהֶלֶת ג ב) עַת
לְלֶדֶת וְעַת לְמוֹת וְכוּ', דְּאִיהִי פִלְגוּ דִּילָהּ חַיִּים
עוֹתְרָא, וּפִלְגוּ דִּילָהּ מוֹת עֲנִיּוֹתָא, כְּגוֹוֹנָא
דְּלִבָּא דְּאִתְּמַר בִּיהָ (שֵׁם י ב) לֵב חָכֵם לִימִינוֹ וְלֵב
כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, תְּרִין בְּשׁוֹתְפוֹ, וּבְגִין דָּא אִם
זָכָה עֶזֶר בְּמַלּוּיָא דְּסִיְהֵרָא, וְאִם לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ
בְּחִסְרוֹנָה דְּסִיְהֵרָא.

עֲרִיּוֹת מְסַטְרָא דִּי"ה, ע"ר י"ה תַּעֲזוֹר
קְשֵׁתָךְ (חֲבִקוּק ג ט), עֲרִיּוֹת מְסַטְרָא דו"ה

וְזוּ לִילִיִּתְּ שֶׁהִיא עֲרוֹת אֵשׁהּ
וּבִתָּהּ, שֶׁהֵן ה"ה, עֲרוֹת פְּלִתָּךְ זו
י קִטְנָה שֶׁל אַדְנִי, שֶׁהִיא הַפְּלָה
הָאֲמוּרָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. בֹּא
וּרְאֵה, הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה נִקְרָאת
בְּתָהּ מֵהֶצֶד שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
וְהַפְּלָה מֵהֶצֶד שֶׁל כ"ל ה',
אֲחוֹת מֵהֶצֶד שֶׁל הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׂאֵר בְּשִׁירוֹ מֵהֶצֶד שֶׁל
אוֹתוֹ שְׁנָאֵמַר בּוֹ בְּשִׁגְם הוּא כְּשֵׁר,
מֵצֵד שֶׁל דְּרָגָתוֹ.

ו"ה (ויקרא יח ו), וְדָא לִילִיִּתְּ דְּאִיהִי עֲרוֹת אֵשׁהּ
וּבִתָּהּ (שם יז), דְּאִינוּן ה"ה, עֲרוֹת פְּלִתָּךְ (שם טו)
דָּא י' זְעִירָא דְּאֲדִנִי, דְּאִיהִי פְּלָה הָאֲמוּרָה
בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. תָּא חֲזִי שְׂכִינְתָא תְּתָאָה
אֲתִקְרִיאת בְּתָהּ מִסְטָרָא דְּאִימָא עֲלָאָה, פְּלָה
מִסְטָרָא דְּכ"ל ה', אֲחוֹת מִסְטָרָא דְּעֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, שְׂאֵר בְּשִׁירוֹ (שם ו) מִסְטָרָא דְּהֵהוּא
דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (בראשית ו ג) בְּשִׁגְם הוּא כְּשֵׁר,
מִסְטָרָא דְּדְרָגִיָּה. (דף צא ע"ב).

תקון שבעה וחמשים

תקונא שבע וחמשין

בְּרֵאשִׁית, תְּרִי שְׁב"א, וְהֵם שְׁתֵּי
נִקְדוֹת שְׁתֵּי יְצִירוֹת, שְׁנָאֵמַר בְּהֵן
וַיִּצְרֵ יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה
כָּל חַיִּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף
הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לְרֹאוֹת
מֶה יִקְרָא לוֹ וכו'. בֹּא וּרְאֵה כַּמָּה
נִשְׁמוֹת וְכַמָּה צִיּוּרִים צִיר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּדַמּוֹת הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל
מַעְלָה, שֶׁהֵן חַיִּוֹת הַקְּדוֹשׁ, שְׁבִנֵי
אָדָם יוֹרְשִׁים מֵהֶם נִשְׁמוֹת, וּמִבֵּיא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָאָדָם
בְּגִלְגּוּל עַל כָּלֵם לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָא
לוֹ, וְלֹא מֵצֵא בָּהֶם עוֹר. זֶהוּ
שְׂכַתוּב וּלְאָדָם לֹא מֵצֵא עוֹר
כְּנֶגְדּוֹ, וְהוּא קָרָא לָהֶם לְכָל אֶחָד
שְׁמוֹת כְּפִי הַכַּח שְׁלֹמְעֵלָה,
שְׁנָאֵמַר בָּהֶם הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם לְכָלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא, לְכָל
חַיָּה וּמְלֶאךָ וְאוֹפֵן קָרָא לוֹ בְּשֵׁם
יְדוּעַ, לְכָל אֶחָד עַל מִתְּכַנְּתוֹ
בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמָרָתוֹ.

בְּרֵאשִׁית תְּרִי שְׁב"א, וְאִינוּן תְּרִין נִקְוֵדִין תְּרִי
יְצִירוֹת, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (בראשית ב
ט) וַיִּצְרֵ יְהו"ה אֱלֹהִיִּם מִן הָאָדָמָה כָּל חַיִּת
הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם
לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ וכו'. תָּא חֲזִי כַּמָּה נִשְׁמָתִין
וְכַמָּה צִיּוּרִין צִיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדִיוֹקְנָא
דְּמְרַכְּבוֹת דְּלְעִילָא, דְּאִינוּן חַיִּוֹת הַקְּדוֹשׁ,
דִּירְתִין בְּנֵי נֶשָׂא נִשְׁמָתִין מְנִייהוּ, וְאִיִּתִּי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם בְּגִלְגּוּלָא עַל כָּלֵהוּ,
לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ, וְלֹא אֲשַׁכַּח עוֹר בְּהוּן,
הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שם יח) וּלְאָדָם לֹא מֵצֵא עוֹר
כְּנֶגְדּוֹ, וְאִיהוּ קָרָא לוֹן לְכָל חַד שְׁמָהֵן כְּפּוּם
חֵילָא דְּלְעִילָא, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (ישעיה מ
כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכָלֵם בְּשֵׁם יִקְרָא,
לְכָל חַיָּה וּמְלֶאךָ וְאוֹפֵן קָרָא לוֹן בְּשֵׁם יְדוּעַ,
לְכָל חַד עַל מִתְּכּוֹנְתּוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמָרָתוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, אָדָם הִיָּה מְכִיר כָּל
מְלֶאךָ וְאוֹפֵן וְחַיָּה וְשִׁרְף, כָּל אֶחָד
שֶׁהִיָּה מְמַנֶּה עַל שְׁלִיחוֹתוֹ, וְהִיָּה
יֹדְעַ כָּל שֵׁם שֶׁל כָּל אֶחָד שֶׁהִיָּה
כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכַךְ הִיָּה קוֹרָא לוֹ,
שְׂכַף מֵצֵאנּוּ בְּסִפְר רִזִּיא"ל שְׁנָתָן
לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, שְׂמִטְטֵרוּן קָרָא
לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹת
רְבִים, לְפַעְמִים נִקְרָא מִיטְטוּר

חֲזִי אָדָם הוּוּ יְדַע כָּל מְלֶאךָ וְאוֹפֵן וְחַיָּה
וְשִׁרְף, כָּל חַד דִּיהוּה מְמַנָּא עַל
שְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְהוּוּ יְדַע כָּל שְׂמָא דְּכָל חַד דִּיהוּה
כְּפּוּם שְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְהִכִּי הוּוּ קָרִי לֵיהּ, דִּיהִכִּי
אֲשַׁכְּחָנָא בְּסִפְר רִזִּיא"ל דְּאֲתִיְהִיב לְאָדָם
קְדָמָאָה, דְּמִטְטֵרוּן קָרָא לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא שְׂמָהֵן סְגִיאִין, לְזַמְנִין אֲתִקְרִי מִיטְטוּר

(מ"מטור) בזמן שממנה על המטר, ולפעמים נקרא פתחון סגרו"ן (אטמור"ן) (אטמור"ן), אטמו"ן בזמן שהוא אוטם את חטאי ישראל. סגרו"ן בזמן שסוגר שערי התפלה, פתחון בזמן שפותח שער התפלה, (פסקור"ן) (פסקור"ן) בזמן שפוסק הלכות של המשנה בשיבה התחתונה, וכך כל השמות כפי שליחותו, וכך כל מלאך משתנה שמו כפי שליחותו. זהו שכתוב למה זה תשאל לשמי והוא פלאי, וכפי הנס שעושים - כך השם שלהם. ולכך שליחות ושליחות שלהם יש רגע ושעה ידועה, ומזל ידוע ויום וכוכב ידוע, ומזל ידוע ושם משתנה, המלאך הזה נקרא בשמים רבוא שמות של מלאכים, הוא נקרא חסדיא"ל בזמן שעושה חסד עם העולם, גבריאל"ל בזמן שעושה גבורה בעולם, סתוריא"ל בזמן שמסתיר את בני העולם בכנפיו ממלאכי החפלה הללו, זהו שכתוב ותחת כנפיו תחסה צנה, ונקרא חתמיא"ל בזמן שחותם זכיות וחובות על בני העולם, כתביא"ל בזמן שפותח חובות וזכיות.

ולכך מלאך כפי שמו יש פסוק בתורה. כתביא"ל על שם והמכתב מכתב אלהים הוא וגומר, זכריא"ל על שם זוכר ברית אבות, ויש לו כתוב זכרנו לחיים, ונכנע בזכור, שמריא"ל בשמור, חסדיא"ל בחסד, גבריאל"ל בגבורה, צדקיא"ל בצדק, רפא"ל (ברפואה, יתוא"ל) בתפארת, מלכיא"ל במלכות. אין מלאך שאין לו עקר ויסוד בספירות, ולכל ספירה יש שם ידוע והוי"ה ידועה, ולכל השמות שם יש להם עקר ויסוד.

(מ"מטור) בזמנא דממנא על מטרא ולזמנין אתקרי פתחו"ן סגרו"ן (אטימור"ן) (ג"א אטמו"ן), אטמו"ן בזמנא דאיהו אוטם חובין דישראל, סגרו"ן בזמנא דסגר תרעין דצלותא, פתחו"ן בזמנא דפתח תרעא דצלותא, (פסקור"ן) (ג"א פסקור"ן) בזמנא דפוסק הלכות דמתניתין במתיבתא תתאה, והכי כל שמהן פפום שליחותיה, והכי כל מלאך אשתני שמייה פפום שליחותיה, הדא הוא דכתיב (שופטים יג יח) למה זה תשאל לשמי והוא פלאי, וכפום ניסא דעבדין הכי איהו שמייהו.

ולכך שליחותא ושליחותא דלהון אית רגעא ושעתא ידיעא, ומזל ידיע, ויום ידיע, וכוכב ידיע, ותמן אשתני, האי מלאך אתקרי בשמים רבוא שמהן דמלאכיא, הוא אתקרי חסדיא"ל בזמנא דעביד חסד עם עלמא, גבריאל"ל בזמנא דעביד גבורה בעלמא, סתוריא"ל בזמנא דסתיר בני עלמא בגדפוי מאלין מלאכי חפלה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא ד) ותחת כנפיו תחסה צנה, ואתקרי חתמיא"ל בזמנא דחתים זכוון וחובין על בני עלמא, כתביא"ל בזמנא דכתב חובין וזכוון. ובר מלאכא פפום שמייה אית ליה קרא באורייתא, כתביא"ל על שם (שמות לב טז) והמכתב מכתב אלהים הוא וגומר, זכריא"ל על שם זוכר ברית אבות, ואית ליה קרא זכרנו לחיים, ואתפפיא בזכור, שמריא"ל בשמור, חסדיא"ל בחסד, גבריאל"ל בגבורה, צדקיא"ל בצדק, רפא"ל (ברפואה, יתוא"ל) בתפארת, מלכיא"ל במלכות, לית מלאך דלית ליה עקרא ויסודא בספירן, וכל ספירה אית לה שם ידוע והוי"ה ידועה, וכל שמהן תמן אית לון עקרא ויסודא.

וְהִבְדִּיל הַזֶּה נִקַּט בַּיָּד, שְׂכַל
הַמְּנִיחִים שְׁלֵעִיל, שְׁמוֹתֵם תְּלוּיִים
בְּסִפְרוֹת, וְלִשְׁמוֹתֵיהֶם יֵשׁ לְכָל
אֶחָד פְּסוּק עַל שְׁמוֹ.

וְכֹר מְלֹאכִים שְׁפוּסֵיהֶם סוּסֵי
אֵשׁ, וּמְרַכְבוֹתֵיהֶם אֵשׁ,
וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וּרְמַחֵיהֶם אֵשׁ,
וְכָל פְּלִי הַקָּרֵב שְׁלֵהֶם אֵשׁ -
יְסוּדֵם בְּגִבּוֹרָה, וּמְלֹאכֵי הַחֲבֵלָה
שֶׁהֵם אֵשׁ - יְסוּדֵם בְּגִיחָנָם, וְיֵשׁ
מְלֹאכִים שְׁנֹאמֵר בָּהֶם עוֹשֶׂה
מְלֹאכֵיו רִוּחוֹת - יְסוּדֵם בְּעִמּוּד
הָאֲמֻצָּעִי, וְיֵשׁ מְלֹאכִים שֶׁהֵם
מֵהַמִּים שֶׁל הַרְקִיעַ, שְׁנֹאמֵר בָּהֶם
וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מִצַּד
הַיָּמִין - כֻּלָּם עֲקָרָם לְמַעְלָה, וְאִין
מְלֹאךְ שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ שֵׁם יְהו"ה,
שְׁנִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ
שֶׁהַנְּשֵׁמָה שְׁנִמְצָאת בְּכָל אֵיבֵר
וְאֵיבֵר, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ לְאָדָם
לְהַמְלִיךְ אֶת יְהו"ה בְּכָל הַסִּפְרוֹת
וּבְכָל הַפְּסָאוֹת וּבְכָל הַמְּלֹאכִים
וּבְכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר שֶׁל הָאָדָם,
שְׂאִין מְקוֹם פְּנוּי מִמֶּנּוּ, לֹא
בְּעֵלְיוֹנִים וְלֹא בַתְּחִתּוֹנִים, יְהו"ה
לֹא נִקְרָא בִּיחּוּד שֶׁל אַרְבַּע
הָאוֹתִיּוֹת, אֲלֹא בְעֵלֵת הָעֲלוֹת
שְׁמֵיחַד אוֹתָם, וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא
מֵיחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, נִקְרָאוּ בּוֹ
יְהו"ה בִּיחּוּד אֶחָד יְהו"ה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד, וּמִשּׁוּם זֶה שֵׁם אֶת
אִמּוֹנַת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת
הַלְלוּ, וְאֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֵׁם פְּנוּיִים
לְשֵׁם הַזֶּה, אִין שֵׁם עַד אִין סוּף
וְעַד אִין תְּכֵלִית גְּדוֹל וְשְׁלִיט מְזֵה,
לְמַעְלָה עַד אִין סוּף, וְלִמְטָה עַד
אִין תְּכֵלִית, כָּל הַתְּלוּת וְהַמְּחַנּוֹת
מִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים וּמְזַדְעָזְעִים.

תקון שמונה וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, (דִּיא) אֶת,
בַּת יְחִידָה הִיא בַת מְלַךְ פְּנִימָה,
(דִּיא) אֶת הָאֲמָה שְׁלָה, וְעֵלְיָה
נֶאמַר וַיִּפֹּל יְהו"ה אֱלֹהִי"ם

וְהָי פְּלֵלָא נְקוּט בַּיָּד דְּכָל מְמַנְן דְּלֵעִיל
שְׁמֵהּ דְּלֵהוּן תְּלִיין בְּסִפְרוֹן וּשְׁמֵהּתְּהוּן
כָּל חַד אֵית לֵיה קָרָא עַל שֵׁם שְׁמָא דִּילֵיה.

וְכֹר מְלֹאכֵיָא דְּסוּסֵיהוּן סוּסֵי אֲשָׁא,
וּמְרַכְבוֹתֵיהֶן אֲשָׁא וְקִשְׁתוֹתֵיהוּן אֲשָׁא
וּרְמַחֵיהוּן אֲשָׁא, וְכָל מְאִנֵי קָרְבָא דְּלֵהוּן
אֲשָׁא, יְסוּדֵיהוּן בְּגִבּוֹרָה, וּמְלֹאכֵי חֲבֵלָה דְּאֲנוּן
אֲשָׁא, יְסוּדָא דְּלֵהוּן בְּגִיחָנָם, וְאֵית מְלֹאכֵיָא
דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֹאכֵיו רִוּחוֹת,
יְסוּדָא דְּלֵהוּן בְּעִמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְאֵית
מְלֹאכֵיָא דְּאִינוּן מִמֵּיָא דְּרְקִיעָא, דְּאֲתַמַּר
בְּהוּן (שם קמח ד) וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם,
מְסַטְרָא דִּימִינָא, כְּלֵהוּן עֲקָרִיהוּן לְעֵילָא, וְלִית
מְלֹאכָא דְּלֹא אֲשַׁתְּפַח בֵּיה שֵׁם יְהו"ה,
דְּאֲשַׁתְּפַח בְּכָל אֲתַר, כְּגוֹוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא
דְּאֲשַׁתְּפַחַת בְּכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר, וּבְגִין דָּא אֵית לְבַר
נִשׁ לְאֲמֹלְכָא יְהו"ה בְּכָל סִפְרוֹן, וּבְכָל פְּרִסְיִין,
וּבְכָל מְלֹאכֵין, וּבְכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר דְּבַר נִשׁ, דְּלִית
אֲתַר פְּנוּי מְנִיָּה לֹא בְּעֵלְאִין וְלֹא בַתְּתַאִין,
יְהו"ה לֹא אֲתַקְרִי בִּיחּוּדָא דְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן אֲלֹא
בְּעֵלֵת הָעֲלוֹת דְּמֵיחַד לוּן, וּבְגִין דְּאִיהוּ
מֵיחַד (דף צב ע"א) אַרְבַּע אֲתוּוֹן, בֵּיה אֲתַקְרִיאוּ
יְהו"ה בִּיחּוּדָא חֲדָא יְהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד,
וּבְגִין דָּא שְׁוֵי אִמּוֹנָה דִּישְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן
אֵלִין, וְכָל שְׁמֵהּ שְׁוֵי פְּנוּיִין לְשְׁמָא דָּא, לִית
שְׁמָא עַד אִין סוּף וְעַד אִין תְּכֵלִית רְבִרְבָּא
וְשְׁלִטְנָא מִן דָּא, לְעֵילָא עַד אִין סוּף, וְלִתְתָּא
עַד אִין תְּכֵלִית, וְכָל חֵיילִין וּמִשְׁרִיין מְנִיָּה
דְּחֵלִין וּמְזַדְעָזְעִין.

תקונא תמניא וחמשיין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם (אִיהוּ) אֶת, בַּת יְחִידָה
אִיהוּ בַת מְלַךְ פְּנִימָה, (אִיהוּ) אֶת
אֲמַתָּא דִּילָה, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר (בראשית ב כא) וַיִּפֹּל

תַּרְדְּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וְכוּ', מַה זֶה וַיִּסְגֹּר? פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וַיִּרְיַחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת, מַה זֶה וַיִּרְיַחוּ? זֶה הִירֵחַ שֶׁהוּא הַגּוֹף שְׁלָה, הָאָמָה מִבַּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא הַנְּקֻדָּה שְׁלָה, סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת מִבְּפָנִים כְּמוֹ זֶה: כּ.

וּבְשִׁבְיָה נֹאמַר לְעַמַּת הַמִּסְגֵּרָת תְּהִינָּה הַטְּבַעַת וְגוֹמֵר, מַה זֶה הַטְּבַעַת? אֵלּוּ שְׁנֵי הָאָזְנִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהֵם עֲגָלִים כְּטַבְּעוֹת, וְהַלֵּב הוּא לְשִׁמְאֵל, כִּף הַשְּׁלַחֵן צָרִיף לְשִׁמְאֵל, שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן. לְבַתִּים לְבָדִים, מַה זֶה לְבַתִּים? אֵלּוּ שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב. מַה זֶה לְבָדִים? אֵלּוּ שְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת, שְׁנֵיהֶם בְּחוּץ, עֲלֵיהֶם נֹאמַר וְהָיוּ תוֹאֵמִים מִלְּמַטָּה, שְׁנֵי כְּפָי רֵאָה, וַיַּחֲדוּ יֵהָיוּ תַמִּים עַל רֵאשׁוֹ, וּמִשׁוּם שֶׁשְׁמִיעָה תְלוּיָה בַלֵּב, פֶּרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

בֵּא וְרֵאָה, נֹאמַר בְּצֻלַע הַזֶּה וַיִּקַּח, וְאַחֵר כִּף וַיִּכֶן יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הַצֻּלַע. מַה זֶה וַיִּכֶן? אֵלּא בְּנֵה בְּנֵיתִי בֵּית זָבֵל לָךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה. שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, הֵם שְׁנֵי בְּנֵינִים שֶׁל הַכְּתוּב הַזֶּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ - זֶה בֵּית רֵאשׁוֹן, אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה - זֶה בֵּית שְׁנֵי, וּכְנַגְדָם אָמַר בְּנֵה בְּנֵיתִי - שְׁנֵי בְּנֵינִים, אֶחָד נִקְרָא הַבְּנִיָּן שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהַשְּׁנֵי הַבְּנִיָּן שֶׁל הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה.

וְעוֹד וַיִּכֶן, לְשׁוֹן וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה, הַבְּנִיָּן שֶׁל יְבוּס, וְכִמוֹ שֶׁהַנְּקֻדָּה הַזֶּה הִיא סִגּוּרָה וּמִסְגֵּרָת, כִּף צָרִיכָה הַבַּת, שֶׁהִיא בְּתוּלָה, לְהִיּוֹת סִגּוּרָה וּמִסְגֵּרָת בְּבֵית אָבִיהָ, בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה. וְתַרְדְּ הָעֵינָה, זֶה בַת הָעֵינַן, סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת בְּעֵינַן, וְשִׁלְשָׁה גּוֹנִים סוֹבְבִים אוֹתָהּ, וְעֲלֵיהֶם

יְהו"ה אֱלֹהִים תַּרְדְּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וְכוּ', מַאי וַיִּסְגֹּר, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וַיִּרְיַחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת (יְהוֹשֻׁעַ ו טו), מַאי וַיִּרְיַחוּ, דָּא אִיהִי יֵרֵחַ דְּאִיהִי גּוֹפָא דִּילָהּ, אֲמַתָּא מִבְּרַתָּא דְּמִלְפָּא, דְּאִיהִי נְקוּדָה דִּילָהּ, סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת מְלַגָּאוּ, פְּגוּוֹנָא דָּא כּ.

וּבְגִינָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת כה כז) לְעַמַּת הַמִּסְגֵּרָת תְּהִינָּה הַטְּבַעוֹת וְגוֹמֵר, מַאי הַטְּבַעוֹת אֵלֶיךָ תֵּרִין אֲוֹדֵנִין דְּלִבָּא דְּאִינוּן עֲגוּלִין כְּטַבְּעוֹת, וְלִבָּא אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא, הַכִּי פְּתוּרָא צָרִיף לְשִׁמְאֵלָא, שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן, לְבַתִּים לְבָדִים (שם), מַאי לְבַתִּים אִינוּן תְּרִי בְּתֵי לִבָּא, מַאי לְבָדִים אִינוּן תְּרִין כְּלִיין, תְּרוּיָהוּ לְבָר, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שם כו כד) וְהָיוּ תַאֲמִם מִלְּמַטָּה, תְּרִי כְּפָי רֵיָּאָה, וַיַּחֲדִּיּוּ יֵהָיוּ תַמִּים עַל רֵאשׁוֹ, וּבְגִין דְּשְׁמִיעָה תְלוּיָא בְּלִבָּא, אֲוִקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

תָּא חֲזִי, אֲתַמַּר בְּהֵאֵי צֻלַע (בְּרַאשִׁית ב כב) וַיִּקַּח, וְלִבְתֵּר וַיִּכֶן יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הַצֻּלַע, מַאי וַיִּכֶן, אֵלּא (מַלְכִים א ח יג) בְּנֵה בְּנֵיתִי בֵּית זָבֵל לָךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה, תְּרִי בְּתֵי לִבָּא אִינוּן תְּרִי בְּנֵינִין דְּהֵאֵי קָרָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם ו ז) וְהַבֵּית בְּהַפְּנוֹתוֹ דָּא בֵּית רֵאשׁוֹן, אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְּנָה דָּא בֵּית שְׁנֵי, וְלִקְבִלְיָהוּ אָמַר בְּנֵה בְּנֵיתִי תְרִין בְּנֵינִין, חַד אֲתַקְרִיאַת בְּנֵינָא דְאִימָא עֲלָאָה, וְתַנְיִנָּא בְּנֵינָא דְאִימָא תַתָּאָה.

וְעוֹד וַיִּכֶן, לִישְׁנָא וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה (בְּרַאשִׁית ל א), בְּנֵינָא דִּיבוּס, וְכִמָּה דְּהֵאֵי נְקוּדָה אִיהִי סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת, הַכִּי צָרִיכָה בְּרַתָּא דְאִיהִי בְּתוּלָה, לְמִיָּהוּי סִגּוּרָה וּמִסְגֵּרָת בְּבֵית אָבִיהָ, (שם כד) בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה (שם כד טו), וְתַרְדְּ הָעֵינָה דָּא בַת עֵינָא,

נאמר הן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלוש עם גבר, וכשהוריד
להם משה תורה לישראל ממנה,
אמר, היו נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה, שלשת ימים
כנגד שלשת הגונים של העין,
והיא טמירה ונסתרת בהם, ואיש
לא ידעה בהם, עד שהתפשטה
מהם.

ובאותו זמן שהתפשטה
מהלבושים הללו, מתחדת עם
בעלה בקרוב בשר. זהו שכתוב
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת,
על פן יעזב איש את אביו ואת
אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד. שפך הדרף להתחד זכר
ונקבה, בקרוב בשר, וזה הדבוק
(הקרבה) של היחוד שלמעלה, שלא
יהיה דבר חוצץ, ומשום זה
פרשוהו בעלי המשנה, שפשאדם
מתפלל ומיחד את הקדוש ברוך
הוא עם שכינתו שלא יהיה דבר
חוצץ בינו לבין הקיר, שכינתו,
(קרונו של הקיר קירות הלב), שלא
יעשה פרוד וקצוץ בין הקדוש
ברוך הוא ושכינתו, וסוד הדבר
- ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו, ערמים בקרוב בשר בלי
לבוש כלל, ובאותו הזמן
שהקדוש ברוך הוא ושכינתו
כאחד בלי לבוש כלל, נאמר בו
ולא יפנה עוד מוריה והיו עיניך
רואות את מוריה.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, מהו
סיום הפתוב ולא יתבששו? אמר
לו: בני, במקום שיש ערוה יש
בשת, וזהו ירא בשת, ומי שאין
לו בשת, בודאי לא עמדו רגלי
אבותיו על הר סיני, והבשת הוא
בשלשה גונים, לבן אדם וירק
בפנים, שנאמר בהם ולא עתה

סוגרת ומסוגרת בעינא, ותלת גוונין סחרין
לה, ועלייהו אתמר (איוב לג כד) הן כל אלה יפעל
א"ל פעמים שלוש עם גבר. וכד נחית לון
משה אורייתא לישראל מינה, אמר היו נכונים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט
טו), שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא,
ואיהי טמירא וסתירא בהון, ואיש לא ידעה
בהון, עד דאתפשטת מנייהו.

ובהוא זמנא דאתפשטת מאלין לבושין,
אתחדת עם בעלה בקרוב בשרא,
הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר
מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה
זאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד, דכך דרפא
לאתיחדא דכר ונקבא בקרוב בשר, ודא
דבוקא (נ"א קורבא) דיחודא דלעילא, דלא יהא
דבר חוצץ, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין,
דכד בר נש מצלי ומייחד קודשא בריך הוא
בשכינתיה דלא יהא דבר חוצץ בינו לבין
הקיר, שכינתיה (קרוניה דקיר קירות הלב), דלא
יעביד פרוד וקצוץ בין קודשא בריך הוא
ושכינתיה, ורזא דמלה ויהיו שניהם ערומים
האדם ואשתו (שם כה), ערומים בקרוב בשרא
בלא לבושא כלל, ובהוא זמנא דקודשא
ברוך הוא ושכינתיה כחדא בלא לבושא כלל,
אתמר ביה (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מוריה, והיו
עיניך רואות את מוריה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מאי סיומא
דקרא (בראשית ב כה) ולא (דף צב

ע"ב) יתבששו, אמר ליה ברי באתר דאית ערוה
אית בשת, ודא איהו ירא בשת, ומאן דלית
ליה בשת בודאי לא עמדו רגלי אבתותי על

טורא דסיני, ובשת איהו בתלת גוונין חוור וסומק וירוק באנפין, דאתמר

יְבוֹשׁ יַעֲקֹב, בְּגוֹן אָדָם וִירֹק, וְלֹא עֵתָה פָּנָיו יִחֹרוּ, בְּגוֹן לְבָן, וּשְׁלֹשַׁת הַגּוֹנִים הִלְלוּ שֵׁשׁ בָּהֶם בְּשֶׁת, אֵלֹהִים שְׁלֹשַׁת הַגּוֹנִים שֶׁל שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הָאָגוּז, שֶׁהֵם עֲרִיזוֹת, שֶׁבָּהֶם מִתְלַבֶּשֶׁת הַקֶּשֶׁת וְנִרְאִית בָּהֶם.

וּמְשׁוּם שְׂאוֹתָן עֲרִיזוֹת - שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת, נֶאֱמַר בָּהֶם אֵין דּוֹרְשִׁים בְּעֲרִיזוֹת בְּשֵׁלֶשָׁה, וְאִסּוּר לְהִסְתַּפֵּל בָּהֶן, וּמְשׁוּם זֶה אִסּוּר לַעֲם הַקְּדוֹשׁ לְהִסְתַּפֵּל בְּגוֹנֵי הַקֶּשֶׁת, וְזֶה סוּד הָעֲרֵלָה שֵׁשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת שֶׁצָּרִיף לְהַעֲבִירָם מֵאוֹת בְּרִית הַקְּדוֹשׁ, וּמִיָּד וִירְאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם, וְעַל שְׁלֹשַׁת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ נֶאֱמַר שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, וּמִיָּד וִירְאִיתִיהָ, וּבְזִמְנָן שֶׁמֶשֶׁה הָיָה מִתְלַבֶּשׁ בָּהֶם, מַה פְּתוּב בּוֹ? אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, מִיָּד שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מֵהֶם, הִתְקַרַּב לָשֵׁם.

וְזֶה סוּד הַקְּרִיבָן, שֶׁהִיָּתָה יוֹרֶדֶת אֵשׁ לְהַדְלִיק אֶת שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעֲלָה עַל מוֹקְדָה וְגוֹמֵר, הִרִי שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים שֶׁל אֵשׁ, שֶׁהִיוּ יוֹרְדִים בְּשֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת לְהַדְלִיק וְלִשְׂרֹף אֶת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן הָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַרֵּב לְשִׁכְנֵתוֹ, וְהָיוּ מִתְקַרְבִּים אוֹתִיּוֹתָיו י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְזִמְנָן שֶׁהָיוּ מִתְלַבְּשִׁים בְּקְלָפוֹת הִלְלוּ, נֶאֱמַר בָּהֶם לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוּהָ, וְלֹא צָרִיף לְקַרֵּב אוֹתִיוֹת י' עִם ה', ו' עִם ה'.

וְכֵן תִּקְנֵנוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, לְהַעֲבִיר אֶת שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ שֶׁל עֲרֵלָה מֵאוֹת הַבְּרִית, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וּבְזֶה שׁוֹרָה בְּשֵׁלֶשָׁה גּוֹנִים מְאִירִים, שֶׁהֵם כְּהֻנִּים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵל, שֶׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר מַה יִּפּוּ פְעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְהֵם נְעִילַת חֲגִים וּזְמַנִּים וּמוֹעֲדִים,

בְּהוֹן (יִשְׁעִיָּה כט כב) לֹא עֵתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב בְּגוֹן סוּמְק וִירֹק, וְלֹא עֵתָה פָּנָיו יִחֹרוּ (שם) בְּגוֹן חִירוֹ, וְאֵלֶיךָ תִּלַּת גּוֹנֵיךָ דְאִית בְּהוֹן בְּשֶׁת אֵלֶיךָ אֵינִי תִלַּת גּוֹנֵיךָ דְתִלַּת קְלִיפִין דְאֵגוּזָא, דְאֵינִי עֲרִיזִין דְבַהוֹן אֶתְלַבֶּשֶׁת קֶשֶׁת וְאֶתְחַזִּיא בְּהוֹן. וּבְגִין דְאֵינִי עֲרִיזוֹת תִּלַּת קְלִיפִין, אֶתְמַר בְּהוֹן אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיזוֹת בְּשֵׁלֶשָׁה, וְאִסּוּר לְאִסְתַּפֵּל בְּהוֹן, וּבְגִין דָּא אִסּוּר לַעֲמָא קְדִישָׁא לְאִסְתַּפֵּל בְּגוֹנֵיךָ דְקֶשֶׁת, וְדָא רִזָּא דְעֲרֵלָה דְאִית לָהּ תִּלַּת קְלִיפִין, דְצָרִיף לְאֶעֱבֵרָא לִוְן מֵאוֹת בְּרִית קְדוֹשׁ, וּמִיָּד וִירְאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם (בְּרֵאשִׁית ט טז), וְעַל אֵלֶיךָ תִּלַּת קְלִיפִין אֶתְמַר (שְׁמוֹת ג ה) שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, וּמִיָּד וִירְאִיתִיהָ, וּבְזִמְנָא דְמֶשֶׁה הָוָה מִתְלַבֶּשׁ בְּהוֹן, מַה פְּתִיב בֵּיה (שם) אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, מִיָּד דְאֶתְפַּשֵּׁט מִנִּיָּהוּ אֶתְקַרִּיב תַּמָּן.

וְדָא רִזָּא דְקַרְבָּנָא, דְהָוָה נִחִית אֶשָׁא לְאֶדְלָקָא אֵלֶיךָ תִּלַּת קְלִיפִין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ויקרא יב) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה וְגוֹמֵר, הָא תִּלַּת גּוֹנֵיךָ דְאֶשָׁא, דְהָווּ נִחִתִין בְּתִלַּת צְלוֹתִין לְאֶדְלָקָא וְלְאֶוּקְדָא אֵלֶיךָ קְלִיפִין, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא הָוָה קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא מִתְקַרֵּב בְּשִׁכְנֵתִיהָ, וְהָווּ מִתְקַרְבִּין אֶתּוּן דִּילִיָּה י' בַּה' ו' בַּה', וּבְזִמְנָא דְהָווּ מִתְלַבְּשִׁין בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין, אֶתְמַר בְּהוֹן (שם יג) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוּהָ, וְלֹא צָרִיף לְקַרְבָּא אֶתּוּן י' בַּה' ו' בַּה'.

וּבְגִין דָּא תִּקְנֵנוּ תִּלַּת צְלוֹתִין בְּכָל יוֹמָא, לְאֶעֱבֵרָא תִּלַּת קְלִיפִין אֵלֶיךָ דְעֲרֵלָה מֵאוֹת בְּרִית דְאִיהִי שְׂכִינָתָא, וּבְדָא שְׂרִיא בְּתִלַּת גּוֹנֵיךָ נְהִירִין, דְאֵינִי כְּהֻנִּים לְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵל, דְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (שִׁיר זב) מַה יִּפּוּ פְעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְאֵינִי נְעִילַת חֲגִין וּזְמַנִּין וּמוֹעֲדִין,

דְעַלְיִיהוּ אֲתָמַר (שמות כג יד) שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג
 לִי בַשָּׁנָה, תֵּלֵת קְלִיפִין עַלְיִיהוּ אֲתָמַר (בראשית
 ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם, בְּקִדְמִיתָא כְּתָנוֹת אֹר, וְאַחַר
 וּלְבַתֵּר דְּהָאבוּ כְּתָנוֹת עוֹר, מֵעוֹר דְּאִיהוּ מְשַׁכָּא
 דְּחוּיָא, וְלִשְׁבַעִין שָׁנִין אֲתַפְּשֵׁט הֵהוּא (חוּיָא)
 (ג"א מְשַׁכָּא) מִנְיָה.

שְׁעַלְיִיהֶם נֹאמַר שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג
 לִי בַשָּׁנָה, שְׁלֹשׁ הַקְּלִפּוֹת, עַלְיֵהֶן
 נֹאמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
 וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם,
 בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתָנוֹת אֹר, וְאַחַר
 שְׁחָטָאוּ - כְּתָנוֹת עוֹר, מֵעוֹר
 שֶׁהוּא עוֹר הַנְּחָשׁ, וְלִשְׁבַעִים
 שָׁנִים מִתְּפַשֵּׁט אוֹתוֹ (הַנְּחָשׁ) (הַעוֹר)
 מִמְּנֹו.

דְּתֵלֵת גְּוֹוִנִין דְּלְבוּשִׁין דְּשְׁכִינְתָא אֵינוֹן תֵּלֵת
 וְוִי"ן דְּוִיסַע וַיְבֹא וַיֵּט, בְּזִמְנָא
 דְּמִתְעַבְרִין כְּתָנוֹת עוֹר דְּחוּיָא, נְהִירִין תֵּלֵת
 גְּוֹוִנִין דְּנְהוּרָא דְּשְׁכִינְתָא, וּמִיד וְרֵאִיתִיהּ לְזִכּוֹר
 בְּרִית עוֹלָם, וְאֵינוֹן תֵּלֵת וְוִי"ן אֵינוֹן תֵּלֵת
 גְּגִין דָּאֵת ב, חַד לְשִׁמְיָא וְחַד לְאַרְעָא וְחַד
 לְיַמָּא, וּמַהֲאֵי ב' תְּלִיין שְׁבַעִין גְּוֹוִנִין, וְאֵינוֹן
 שְׁבַעִין וְתִרִין, דְּעַלְיִיהוּ אֲתָמַר (ישעיה יט א) הִנֵּה
 יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא מִצְרַיִם, עַל ע"ב
 בְּשְׁבַעִין וְתִרִין גְּוֹוִנִין נְהִירִין, וּמִיד (שם) וַנְּעוּ
 אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו.

שְׁשִׁדְשָׁה גְּוִנִים שֶׁל לְבוּשִׁים שֶׁל
 הַשְּׁכִינָה הֵם, שְׁלֹשׁ וְוִי"ם שֶׁל
 וִיסַע וַיְבֹא וַיֵּט, בְּזִמְן שְׁמַעְבְּרִים
 כְּתָנוֹת עוֹר הַנְּחָשׁ, מְאִירִים
 שְׁלֹשָׁה גְּוִנִים שֶׁל אֹר הַשְּׁכִינָה,
 וּמִיד וְרֵאִיתִיהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם,
 וְאוֹתָם שְׁלֹשׁ וְוִי"ם הֵם שְׁלֹשָׁה
 גְּגוֹת שֶׁל הָאוֹת ב, אֶחָד לְשָׁמַיִם,
 אֶחָד לְאַרְץ וְאֶחָד לַיָּם, וּמַהֲב' הַזֶּו
 תְּלוּיִים שְׁבַעִים גְּוִנִים, וְהֵם
 שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, שְׁעַלְיִיהֶם נֹאמַר
 הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא
 מִצְרַיִם, עַל ע"ב, בְּשְׁבַעִים וּשְׁנַיִם
 גְּוִנִים מְאִירִים, וּמִיד וַנְּעוּ אֱלִילֵי
 מִצְרַיִם מִפְּנֵיו.

וְאֵינוֹן תֵּלֵת גְּוֹוִנִין רְמִיזִין בְּה', ה' תֵּלֵת גְּגִין
 דִּילָה אֵינוֹן לְבוּשִׁין נְהִירִין דְּבִרְתָא
 דְּמִלְפָּא, דְּאִיהִי י' בַת עֵין, וְאִיהִי חֲמֵשׁ אֲלִפִין
 שְׁנִין דְּבְרִיאַת עֲלְמָא, וְאִיהִי ה' זְעִירָא דְּאַבְרָהָם
 דְּדְרָגִיָּה חֲס"ד, דְּסְלִיק לְשְׁבַעִין וְתִרִין, ה' י'
 מִן אֱלֹהִים. ה"י מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א.
 (ג"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא דְּכִסִּי עַל י'.

וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה גְּוִנִים רְמוּזִים בְּה',
 ה', שְׁלֹשָׁה גְּגוֹת שְׁלָה הֵם
 מִלְּבוּשִׁים מְאִירִים שֶׁל בַּת הַמְּלָךְ,
 שְׁהִיא י' בַּת עֵין, וְהִיא חֲמֵשֶׁת
 אֲלִפֵי שָׁנִים שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
 וְהִיא ה' קְטֻנָּה שֶׁל אַבְרָהָם
 שְׁדְרָגְתוֹ חֲס"ד, שְׁעוֹלָה לְשְׁבַעִים
 וּשְׁתַּיִם, ה' י' מִן אֱלֹהִים, ה"י
 מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (יו"ד ה"י
 וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא דְּכִסִּי עַל י'.

תקון השעה וחמשיים

בְּרֵאשִׁית, כִּי בְּאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט,
 שֶׁהֵם כְּתָנוֹת עוֹר שְׁצָרִיף בְּהֶם
 הַבְּדֵלָה, כְּשִׂאוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא
 מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְאוֹמְרִים הַמְּבַדִּיל
 בֵּין אֹר לְחֻשָּׁף. חֻשָּׁף שְׁחֹר,
 כְּתָנוֹת הָעוֹר שְׁלוֹ שְׁחוּרִים,
 שְׁנֹאמַר בְּהֶם שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב,
 וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרִם מֵהֶם, שְׁלִכְל

תקונא השעה וחמשיין

בְּרֵאשִׁית כִּי בְּאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט (שם כו
 טו), דְּאֵינוֹן כְּתָנוֹת עוֹר דְּצָרִיף בְּהוֹן
 הַבְּדֵלָה, כְּדִ אֲמַרִין יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאוּרֵי
 הָאֵשׁ, וְאֲמַרִין הַמְּבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֻשָּׁף. (טו טז
 טז טז). חֻשָּׁף אוּכְמִין, כְּתָנוֹת עוֹר דִּילָיָה אוּכְמִין,
 דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (שִׁיר ה' יא) שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב,

חיה ברא מלבושים ולכל הכריות שנבראו בששת ימי בראשית, ונשארו הגופים של המזיקים לעשות ולא עשה אותם, משום שהיה ערב שבת, וזהו אשר ברא אלהים לעשות, ומשום זה והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים, שלכלם עשה לבושים, ולו לא עשה, משום שהיו המזיקים של העולם.

ורמא לא עשה אותם? משום שהיה לו לברא אדם בערב שבת, ובגללו לא ברא אותם, ומשום זה נכנסה קנאה ללבו של הנחש עם אדם, משום שנשאר ערום בגללו ללא מלבושים, והוא גרם אחר כך שהתפשט אדם מלבושיו, וירש אותם נמרוד ועשו, שעשו היה דמות הנחש, ומשום זה והנחש היה ערום, ערום לרע, שגרם בערמתו לנקבה רעה, סם המות, מיתה לאדם ולאשתו, וערמתו היתה שפתה את חוה, משום שדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה? ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, והקדוש ברוך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, שהוא לא צוה אותו שלא לאכל, אלא מעץ הדעת טוב ורע, שהוא ערפוביה של טוב ורע, אילן השקר, אחד בפה ואחד בלב, לבו מלא שקר, ופתה בפיו בדברי אמת.

והנחש הרע פאן עבר על לא תענה ברעך עד שקר, ועל לא תרצח, ועל לא תנאף, ועל לא תגנב, ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך, שהעיד שקר שאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, ועל לא תגנב, שגנב דעת חוה כגונא דא דאמר אף

א) והנחש היה ערום מנייהו, דלכל חיה ברא לבושין, ולכל בריין דאתבראו בשית יומי בראשית, ואשתארו גופין דמזיקין למעבד ולא עביד לון, בגין דהוה ערב שבת, ודא איהו (בראשית ב ג) אשר ברא אלהים לעשות, ובגין דא והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים (בראשית ג א), דלכלהו עבד לבושין, וליה לא עבד, בגין דהוה מזיקין דעלמא.

ואמאי לא עביד לון, בגין דהוה ליה למברי לאדם ערב שבת, ובגיניה לא ברא לון, ובגין דא עאל קנאה בלפיה דחויא עם אדם, בגין דאשתאר ערום בגיניה בלא לבושין, ואיהו גרם לבתר דאתפשט אדם מלבושוי, וירית לון נמרוד ועשו, דהוה עשו דיוקניה דחויא, ובגין דא והנחש היה ערום, ערום לביש, דגרם בערמה דיליה נוקבא בישא סם המות מיתה לאדם ולאשתיה, וערמה דיליה הוה דפתי לחוה, בגין דדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה (שם) ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, וקודשא ברוך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, דאיהו לא מני ליה דלא למיכל אלא מעץ הדעת טוב ורע, דאיהו ערפוביא דטוב ורע, אילנא דשקרא, חד בלב וחד בפה, לביה מלי שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

וחויא בישא אעבר הכא על לא תענה ברעך עד שקר (שמות כ ג), ועל לא תרצח, ועל לא תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך דסהיד שקרא דאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חוה כגונא דא דאמר אף

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוּרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַרְיֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קָדָם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוּרֵיתָא קְדוּשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

ספר הזוהר הקדוש המחולק

מנוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

בקרוב יופיע בעז"ה

המחולק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מחולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

באוטלו חלק בזכות המיוחדת של "סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
טבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפון: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
נתניה: 09-8323442

"הרצים יצאו דחופים"
כל הפועלים ומפעלים למען קרוב הגאולה יזכו
שמשווח יראה באצבעו לכיונם ויאמר:
"בנוכחכם היגעתו"
שליחי מצוה הרועים לקנות את הסט ולדאוג לחלקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבתי מנסת/ מדרש בערים, בשכונות,
במושבים, בישובים, בבסיסי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מומנים להתקשר: 0548-436784

סט הזוהר הקדוש
המחולק - לכל ימי השנה
סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המנסת/ המדרש - בשבת, ובכל זמן.
כל כרך מתחלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוה"ק
יחדיו כאיש אחד.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

